

การศึกษาถึงอาชีพที่อนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบอาชีพและปัญหาการว่างงานของผู้มีการศึกษาระดับสูง

ความเป็นมาการลงทุนของคนต่างด้าว

เมื่อประเทศที่กำลังพัฒนาเปิดโอกาสให้ประเทศพัฒนาหรือประเทศอุตสาหกรรมเข้ามาลงทุน การค้าหรือตั้งโรงงานอุตสาหกรรมขึ้นในประเทศโดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในประเทศเป็นวัตถุดิบโดยมี เหตุผลว่าเป็นการส่งเสริมการผลิตเพื่อการทดแทนการนำเข้าหรือเป็นการผลิตเพื่อการส่งออก ใน การลงทุนของคนต่างด้าวที่เข้ามาทำธุรกิจต่าง ๆ ในประเทศ เช่น การเข้ามาลงทุนในการค้า การเงิน การธนาคาร การก่อสร้าง การโฆษณา การโรงแรม การท่องเที่ยว รวมทั้งการเผยแพร่ศาสนา ธุรกิจอุตสาหกรรมต่าง ๆ และอื่น ๆ เนื่องจากผลการพัฒนาประเทศโดยที่รัฐบาลเร่ง พันฟูเศรษฐกิจและสังคมมีการปรับปรุงแก้ไขในนโยบายและมาตรการสำคัญ ๆ ที่จะช่วยเร่งการลงทุนของภาคเอกชนในสาขา อุตสาหกรรม การค้า การส่งออก ให้ขยายตัวออกไปอย่างรวดเร็วโดย ที่รัฐบาลประกาศนโยบายและมาตรการที่จะให้คำมั่นสัญญาในการลงทุนร่วมกับคนไทยและคนต่างด้าว ไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4¹ เพื่อให้บรรยากาศการลงทุนของคนไทย และคนต่างด้าวที่มีความสนใจลงทุนในประเทศไทยมากขึ้นมีดังต่อไปนี้

1. รัฐบาลได้ประกาศและแถลงการยืนยันให้นักลงทุนโดยทั่วไปและคนต่างด้าวได้ทราบ ถึงมาตรการแนวนโยบายของรัฐบาลที่จะสนับสนุนและส่งเสริมให้เอกชนชาวไทยและต่างประเทศ มาลงทุนเพิ่มขึ้นโดยที่รัฐบาลจะไม่โอนกิจการของ เอกชนมาเป็นของรัฐบาลและจะให้ความ เป็นธรรม
2. รัฐบาลกำหนดกิจการใดให้แน่ชัดว่าต้องการให้เอกชนเท่านั้น เป็นผู้ลงทุนและกำหนด ประเภทกิจการที่รัฐบาลยินดีให้มีการลงทุนจากต่างประเทศซึ่งกิจการที่ลงทุนขนาดใหญ่ที่ต้องการลงทุน และจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพหรือนำความก้าวหน้าทาง เทคโนโลยีเข้ามาให้แก่อุตสาหกรรมในประเทศ

¹ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2520-2524 กรุงเทพมหานคร :

3. เร่งรัดสะสางปัญหาโครงการ การลงทุนอุตสาหกรรมที่รัฐบาลให้การส่งเสริมไปแล้วและ เอกชนพร้อมที่จะดำเนินการแต่ต้องชะงักอยู่ เพราะรอการพิจารณาตัดสินใจของหน่วยงานของรัฐบาลนั้น ๆ โดยถือ เป็น เรื่องนโยบาย เร่งด่วนระดับชาติที่จะก่อให้เกิดการลงทุนและสามารถให้ผู้บริหารลงทุนให้ดำเนินการโดยเร็ว

4. ปรับปรุงการส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศให้ เป็นการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และ เป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4 ที่จะก่อให้เกิดมีการจ้างงาน เพิ่มและการกระจายรายได้ตลอดทั้งการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติของประเทศ โดยสนับสนุนให้คนไทยได้ เข้ามาร่วมลงทุนและพร้อมกันนั้นก็เป็น การสนับสนุนให้คนไทยได้รับการถ่ายทอดวิชาการ และ เทคนิคการจัดการสมัยใหม่

5. เร่งรัดโครงการการลงทุนที่ได้รับอนุมัติการส่งเสริมและที่กำลังยื่นขออนุมัติการส่งเสริมให้มีการดำเนินการโดยรีบด่วนโดยอาศัยสิ่งอำนวยความสะดวกที่รัฐบาลจัดให้อยู่แล้ว เป็นประโยชน์และสิ่งจูงใจแก่นักลงทุนอย่างเต็มที่

6. ทบทวนนโยบายเศรษฐกิจด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การขัดแย้งและการ เร่งรัดส่งเสริมการลงทุนและความอยู่รอดของอุตสาหกรรม

7. ปรับนโยบายการขยายสินเชื่อ เพื่อการอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งของธนาคารแห่งประเทศไทย บริษัท เงินทุน เพื่อกิจการอุตสาหกรรม และสำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม ตลอดทั้งสถาบันการเงินอื่น ๆ จะต้องส่งเสริมให้มีการให้สินเชื่อระยะยาวมากขึ้น รวมทั้งการพิจารณาจัดตั้งกองทุนสินเชื่อ เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมขึ้นตลอดทั้งจำเป็นต้องทบทวนและปรับปรุงนโยบายการส่งเสริมการลงทุนให้ได้ประสิทธิภาพและประโยชน์ให้มากกว่าหรือทัด เทียมกับสิทธิและประโยชน์ที่ประเทศเพื่อนบ้านให้แก่ผู้ลงทุน

8. ขยายบริการให้ข้อเสนอ เทศแก่คนต่างด้าวในรูปแบบต่าง ๆ ที่ให้โอกาสคนต่างด้าวและประเทศอุตสาหกรรมในโลกได้ทราบถึงสถานการณ์ที่แท้จริงและแนวทางการลงทุนในประเทศไทยให้แน่ชัดยิ่งขึ้น

การให้สิทธิพิเศษคนต่างด้าวที่ เข้ามาลงทุนในประเทศ

โดยอนุมัติให้ถิ่นที่อยู่แก่นักลงทุนต่างชาติให้มีสิทธิ เป็นคนต่างด้าวที่ เข้ามาร่วมใน ประเทศ

ได้แต่ไม่มีสิทธิที่จะซื้อหรือถือครองครองที่ดินในประเทศแต่อย่างใด กำหนดเงื่อนไขหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของนักลงทุนไว้เฉพาะโดยแบ่งนักลงทุนเป็น 2 ประเภทคือ

1. ประเภทนักลงทุนทางตรงจะต้องนำเงินเข้ามาลงทุนในโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนหรือที่คณะกรรมการพิจารณาถิ่นที่อยู่แก่นักลงทุนต่างประเทศให้ความเห็นชอบ การนำเงินมาลงทุนดังกล่าวจะต้องไม่ต่ำกว่า 10 ล้านบาทต่อราย ต้องถือหุ้นในบริษัทจำกัดที่ตั้งใหม่ไม่เกินร้อยละ 25 ของทุนจดทะเบียน ยกเว้นโครงการการลงทุนตั้งแต่ 100 ล้านบาทขึ้นไป (ไม่รวมที่ดินและทุนหมุนเวียน) ต้องมีคุณสมบัติดังที่กล่าวข้างต้นคงไว้เป็นเวลา 3 ปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาตถิ่นที่อยู่ สมาชิกครอบครัวนักลงทุนดังกล่าวให้มีเพียงคู่สมรส บิดา มารดา และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะและยังไม่สมรสไม่เกิน 3 คน เท่านั้น

2. ประเภทนักลงทุนหลักทรัพย์กำหนดว่าต้องซื้อพันธบัตรรัฐบาลไทยที่กระทรวงการคลังกำหนดเป็นพิเศษห้ามโอนหรือโอนก่อนพันธบัตรเป็นเวลา 10 ปี โดยแยกอัตราการถือครองพันธบัตรว่ากรณีผู้ประสงค์ลงทุนถือคนละ 8 ล้านบาท คู่สมรสคนละ 6 ล้านบาท บุตรคนละ 2 ล้านบาท "นักลงทุนประเภทที่สองที่ประสงค์อยากจะมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรให้ยื่นความจำนงได้ที่สำนักคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนหรือที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมอบหมายภายใน 365 วันนับแต่วันที่ 1 มีนาคม 2526 เป็นต้นไป"

นอกจากนี้การกำหนดคุณสมบัติส่วนตัวของนักลงทุนด้วยว่า

1. ต้องไม่เป็นบุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง
2. ต้องไม่เคยต้องโทษจำคุกในประเทศไทยมาก่อน
3. ต้องไม่เป็นโรคต้องห้าม
4. ต้องไม่เป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมเป็นภัยแก่สังคม

คณะกรรมการพิจารณาถิ่นที่อยู่แก่นักลงทุนต่างประเทศมี เลขานุการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เป็นประธานกรรมการประกอบด้วยผู้แทนจากสภาความมั่นคงแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงต่างประเทศ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงการคลัง กองตรวจคนเข้าเมือง กองงานคนต่างด้าว คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และสำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จะเห็นว่าภาครัฐบาลมีแผนพัฒนาอุตสาหกรรม การค้า การส่งออก การส่งเสริมการนำเข้า เทียบ และอื่น ๆ ในภาคเอกชนมากขึ้น โดยเฉพาะสนับสนุนส่งเสริมการลงทุนของคนต่างด้าวให้

เข้ามาลงทุนมากขึ้นในประเทศ จึงทำให้จำนวนคนต่างด้าวได้เพิ่มขึ้นมาตั้งแต่ ปี 2519 เป็นต้นมา คนต่างด้าวที่เข้ามาลงทุนจะนำเอา เงินทุน เครื่องจักร เทคโนโลยีและวิทยาการสมัยใหม่ และอื่น ๆ เข้ามาลงทุนกับภาครัฐบาลหรือ เอกชนก็ตามจำเป็นต้องนำคนต่างด้าวเข้ามาด้วยเพื่อเข้ามาควบคุมดูแลกิจการบริหารงานในกิจการที่คนต่างด้าวได้ลงทุนอยู่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3.1 จำนวนและร้อยละของคนต่างด้าวที่ยื่นขออนุญาตประกอบอาชีพทั่วประเทศ จำแนกตามสัญชาติ ปี 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	ค่าเฉลี่ยร้อยละ	2526		2525		2524		2523		2522		2521		2520		2519	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สัญชาติจีน	13.2	513	10.4	449	10.1	346	8.7	-	-	-	-	485	13.3	448	21.3	235	15.7
สัญชาติญี่ปุ่น	20.8	1,134	23	913	20.3	888	22.2	-	-	-	-	853	23.3	346	16.5	295	19.7
สัญชาติอเมริกา	16.7	690	14	695	15.5	638	15.9	-	-	-	-	577	15.8	404	19.2	297	19.7
สัญชาติอินเดีย	6.1	235	4.8	383	8.5	319	8	-	-	-	-	220	6	71	3.4	91	6.1
สัญชาติอังกฤษ	10.4	689	14	631	14	415	10.4	-	-	-	-	366	10	142	6.8	107	7.1
สัญชาติเยอรมัน	2.1	176	3.5	122	2.7	116	2.9	-	-	-	-	134	3.7	-	-	-	-
สัญชาติฟิลิปปินส์	1.7	75	1.5	105	2.3	69	1.8	-	-	-	-	160	4.3	-	-	-	-
สัญชาติอื่นที่ไม่ได้กล่าวถึง	29	1,420	28.8	1,203	26.7	1,216	30.1	-	-	-	-	864	23.6	689	32.8	476	31.7
รวม	100	4,932	100	4,501	100	4,007	100	-	-	-	-	3,659	100	2,100	100	1,501	100

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและวางแผน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

จำนวนคนต่างด้าวที่ขออนุญาตประกอบอาชีพประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน ตั้งแต่ปี 2519 มีจำนวนถึง 1,501 คน พอมาถึงปี 2526 มีจำนวนมากขึ้นไปอีกถึง 4,932 คน เมื่อคิดเปรียบเทียบแล้วมีอัตราเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 229 หรือถึง 2 เท่าตัวในระยะเวลา 8 ปี และสัญชาติที่ขอเข้ามาค่าเฉลี่ยมากที่สุดในระยะเวลา 8 ปี คือ สัญชาติญี่ปุ่นร้อยละ 20.8 สัญชาติอเมริกันร้อยละ 16.7 สัญชาติจีนร้อยละ 13.2 สัญชาติอังกฤษร้อยละ 10.4 สัญชาติอินเดีย ร้อยละ 6.1 สัญชาติเยอรมันร้อยละ 2.1 สัญชาติฟิลิปปินส์ร้อยละ 1.7 และสัญชาติที่ไม่ได้กล่าวไว้ร้อยละ 29 ตามลำดับ สัญชาติญี่ปุ่นมีจำนวนและร้อยละมากที่สุดในการขออนุญาตตั้งแต่ พ.ศ. 2521 เป็นต้นมาจนถึงปี 2526

หมายเหตุ :- ปี 2522 และ ปี 2523 ไม่มีตัวเลขสถิติเนื่องมาจากข้อมูลจากแผนกสถิติ กองวิชาการและวางแผนงาน และแผนกสถิติ กองงานคนต่างด้าว ไม่ได้จัดทำข้อมูล การขออนุญาตคนต่างด้าว เข้ามาจึงไม่สามารถจัดทำข้อมูลได้

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3.2 จำนวนและร้อยละคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตประกอบอาชีพทั่วประเทศ จำแนกตามสัญชาติ ปี 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	ค่าเฉลี่ย ร้อยละ	2526		2525		2524		2523		2522		2521		2520		2519	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สัญชาติจีน	12	457	9.6	433	10.2	324	8	373	10.1	660	13.5	353	11.5	378	18.8	205	5.2
สัญชาติญี่ปุ่น	22.1	1,122	23.6	903	21.2	803	20	840	22.8	1,123	23	754	24.6	441	22	270	20
สัญชาติอเมริกัน	16.7	662	14	666	15.6	705	17.5	690	18.7	698	14.2	487	15.9	323	16.1	296	22
สัญชาติอินเดีย	5.9	199	4.2	316	7.4	342	8.5	189	5	387	7.9	208	6.8	63	3.1	63	4.7
สัญชาติอังกฤษ	10.4	665	1.4	605	14.2	391	9.7	468	12.7	512	10.4	253	8.2	135	6.7	99	7.3
สัญชาติเยอรมัน	3.4	160	3.4	131	3.1	115	2.9	111	3	166	3.4	81	2.8	81	4	66	4.9
สัญชาติฟิลิปปินส์	2.7	95	2	83	1.9	87	2.2	100	2.7	176	3.6	106	3.4	73	3.6	27	2
สัญชาติอื่นที่ไม่ได้กล่าวถึง	26.6	1,385	29.2	1,129	26.4	1,258	31.2	917	25	1,175	24	828	27	516	25.7	322	23.9
รวม	100	4,745	100	4,266	100	4,025	100	3,688	100	4,897	100	3,070	100	2,010	100	1,348	100

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและวางแผน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับใบอนุญาตประกอบอาชีพชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน เมื่อนำมาหาค่าเฉลี่ยร้อยละในช่วงระยะเวลา ปี 2519-2526 จะเห็นได้ว่าคนต่างด้าวสัญชาติญี่ปุ่นเข้ามามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 22.1 สัญชาติจีนร้อยละ 12 สัญชาติอังกฤษร้อยละ 10.4 สัญชาติอินเดียร้อยละ 5.9 สัญชาติเยอรมันร้อยละ 3.4 สัญชาติฟิลิปปินส์ร้อยละ 12.7 และสัญชาติไม่ได้กล่าวไว้ร้อยละ 26.6

เมื่อดูถึงสัญชาติญี่ปุ่นที่เข้ามามากที่สุดตั้งแต่ ปี 2520-2526 กล่าวคือปี 2520 จำนวน 441 คน คิดเป็นร้อยละ 22, ปี 2521 จำนวน 754 คน คิดเป็นร้อยละ 24.6, ปี พ.ศ.2522 จำนวน 1,123 คน คิดเป็นร้อยละ 23, ปี 2523 จำนวน 840 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8, ปี 2524 จำนวน 803 คน คิดเป็นร้อยละ 20, ปี 2525 จำนวน 903 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2, ปี 2526 จำนวน 1,122 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6, ส่วน ปี 2519 จำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ซึ่งเป็นรอง สัญชาติอเมริกัน เมื่อดูร้อยละสัญชาติญี่ปุ่นเข้ามาแต่ละปีใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยร้อยละ 22.1

สัญชาติอเมริกัน สัญชาติจีน สัญชาติอังกฤษ สัญชาติอินเดีย สัญชาติเยอรมัน สัญชาติฟิลิปปินส์ มีจำนวนคนต่างด้าวเข้ามามีสัดส่วน เมื่อคิดเป็นร้อยละแต่ละปีแล้วจะใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยร้อยละจะแตกต่างกันบ้างก็ไม่มากนัก ส่วนสัญชาติที่ไม่ได้กล่าวเอานี้มันมีค่าแตกต่างกับค่าเฉลี่ยร้อยละอยู่ใน ปี 2524 ซึ่งมีร้อยละ 31.2 ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยอยู่มาก สรุปได้ว่าคนต่างด้าวที่เข้ามาแต่ละสัญชาติ เมื่อมาพิจารณาถึงร้อยละแล้วจะเห็นได้ว่าในอนาคตจะมีค่าใกล้เคียงกับเฉลี่ยร้อยละแต่ละสัญชาติที่ได้จัดคำนวณเอาไว้จะต่างกันไม่มากนัก

ตารางที่ 3.3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยร้อยละของคนต่างด้าวที่ขออนุญาตและได้รับอนุญาตประกอบอาชีพ ในช่วงปี 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	ค่าเฉลี่ยร้อยละในช่วงปี 2519 - 2526	
	ที่ขออนุญาต	ได้รับอนุญาต
สัญชาติจีน	13.2	12
สัญชาติญี่ปุ่น	20.8	22.1
สัญชาติอเมริกัน	16.7	16.7
สัญชาติอินเดีย	6.1	5.9

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

จำแนกตามสัญชาติ	ค่าเฉลี่ยร้อยละในช่วง ปี 2519-2526	
	ที่ขออนุญาต	ได้รับอนุญาต
สัญชาติอังกฤษ	10.4	10.4
สัญชาติเยอรมัน	2.1	3.4
สัญชาติฟิลิปปินส์	1.7	2.7
อื่น ๆ	29	26.6
รวม	100	100

เมื่อนำข้อมูลมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยร้อยละในช่วงระยะเวลาปี 2519-2526 การขออนุญาตกับการได้รับอนุญาตคนต่างด้าวของแต่ละสัญชาติแล้วค่าเฉลี่ยร้อยละจะใกล้เคียงกันจะต่างกันไม่มากนัก กล่าวคือ สัญชาติจีนค่าเฉลี่ยร้อยละที่ขอและได้รับอนุญาตคือ 13.2 และ 12 ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกัน สัญชาติญี่ปุ่นค่าเฉลี่ยร้อยละที่ขอและได้รับอนุญาตคือ 20.8 และ 22.1 ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกันไม่ต่างกันมาก สัญชาติอเมริกันค่าเฉลี่ยร้อยละที่ขอและได้รับอนุญาต คือ 16.7 และ 16.7 ซึ่งค่าเฉลี่ยเท่ากัน สัญชาติอินเดียค่าเฉลี่ยร้อยละที่ขอและได้รับอนุญาตคือ 6.1 และ 5.9 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเกือบจะเท่ากัน สัญชาติอังกฤษค่าเฉลี่ยร้อยละที่ขอและได้รับอนุญาตคือ 10.4 และ 10.4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน สัญชาติเยอรมันค่าเฉลี่ยร้อยละที่ขอและได้รับอนุญาตคือ 2.1 และ 3.4 ซึ่งไม่ต่างกันมาก สัญชาติฟิลิปปินส์ค่าเฉลี่ยร้อยละที่ขอและได้รับอนุญาต คือ 1.7 และ 2.7 ซึ่งค่าเฉลี่ยไม่ต่างกันมาก ส่วนสัญชาติที่ไม่ได้กล่าวไว้ค่าเฉลี่ยร้อยละที่ขอและได้รับอนุญาตคือ 29 และ 26.6 ซึ่งก็มีความต่างกันอยู่แต่ก็ไม่มากนัก

หลักเกณฑ์ทั่วไปในการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าว เข้ามาประกอบอาชีพของกองงานคนต่างด้าว¹

แต่เดิมหลักเกณฑ์ในการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้คนต่างด้าว เข้ามาประกอบอาชีพโดยดู
 ที่ว่า การเข้ามาประกอบอาชีพ เป็นอาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ 39 ประเภทในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกา

¹ ประสิทธิ์ ไชยทอง พันธุ์ ผู้อำนวยการกองงานคนต่างด้าว . กรมแรงงาน : สัมภาษณ์ .

กำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ พ.ศ. 2521 และงานที่ประกาศในคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 พ.ศ. 2515 กำหนดไว้จึงจะอนุญาตให้คนต่างด้าวทำ แต่ในปัจจุบันหลัก เกณฑ์ได้ เริ่มมีการพัฒนาขึ้นมาเรื่อย ๆ ความสภาพในปัจจุบันจนถึงขณะนี้พอจะกำหนดหลัก เกณฑ์ได้ดังนี้

1. คนต่างด้าวที่สมรสกับคนไทยซึ่งมีหลักฐานในการสมรส มีหลักฐานถิ่นที่อยู่แน่นอน ในทะเบียนบ้านและไม่เป็นงานที่ห้ามคนต่างด้าวทำ 39 ประเภท ก็จะสามารถให้คนต่างด้าวบุคคล นั้นประกอบอาชีพในประเทศไทยได้โดยถือหลัก เกณฑ์สิทธิมนุษยชนซึ่งคนต่างด้าวบุคคลนั้นต้องรับผิดชอบต่อครอบครัว
2. คนต่างด้าวที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เมื่อหน่วยงานของกองงานคนต่างด้าวพิจารณาตรวจดูหลักฐาน เอกสาร และหนังสือรับรองจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนถูกต้อง
3. คนต่างด้าวที่หน่วยราชการขอ เข้ามาช่วยในหน่วยงานราชการนั้น คนต่างด้าว ประเภทนี้จะได้รับอนุญาตทันทีเมื่อตรวจดู หลักฐาน เอกสาร และหนังสือรับรองถูกต้อง
4. คนต่างด้าวที่เข้ามาประกอบอาชีพในสถานประกอบการ เช่น บริษัท มูลนิธิ สถานศึกษา และอื่น ๆ ซึ่งสถานประกอบการจะขอหนังสือรับรองจากหน่วยงานของรัฐ เช่น ทบวงมหาวิทยาลัย กรมการbinพาณิชย์ กรมศาสนา การมิไต่ลี่ยม กรมทางพิเศษ การไฟฟ้าฝ่ายผลิต และอื่น ๆ ในการให้คำรับรองว่าคนต่างด้าว เข้ามาเพื่อประกอบอาชีพนั้นและจำเป็นต้องนำคนต่างด้าว เข้ามาประกอบอาชีพ เนื่องจาก เป็นความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐในการพิจารณาอนุญาต ให้คนต่างด้าว เข้ามาปฏิบัติงานในสถานประกอบการที่หน่วยงานของรัฐ เข้าไปมีส่วนร่วมหรือควบคุมดูแลหรือขอคำแนะนำปรึกษาหรือการประมูลก่อสร้างและอื่น ๆ ของคนต่างด้าว เมื่อนำหลักฐาน เอกสารและหนังสือรับรองจากหน่วยงานราชการนั้นมาแสดง
5. คนต่างด้าว เข้ามาช่วงระยะเวลาสั้น ๆ เช่น 30 วัน 60 วัน และ 90 วัน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อจัดประชุมธุรกิจหรือ เข้ามาฝึกอบรมแก่พนักงานคนไทยหรือ เข้ามาตรวจสอบกิจการ สาขาของคนหรือ เข้ามาวางแผนในการลงทุนและอื่น ๆ ซึ่งจุดมุ่งหมายที่เข้ามานั้น เป็นความ เจริญ ให้แก่ประเทศของงานคนต่างด้าวจะอนุญาตให้ทันที เพราะคนต่างด้าว เข้ามา มีระยะเวลาแน่นอน เข้ามาเพื่อรักษาผลประโยชน์ของบริษัทตนและ เป็นการถ่ายทอดความรู้ ความชำนาญ ให้แก่คนงาน ไทยซึ่งเป็นลูกจ้างในบริษัท
6. คนต่างด้าวที่เข้ามาโดยสถานประกอบการ เช่น บริษัท ห้างร้าน และอื่น ๆ ซึ่ง มีความจำเป็นต้องนำบุคคลนี้เข้ามาช่วย เหลือในสถานประกอบการนั้น เพราะไม่มีคนงานไทยที่มีความ

สามารถขอ เมื่อฝ่ายพิจารณางองงานคนต่างด้าวสามารถพิสูจน์ได้ว่าคนงานไทยไม่มีความสามารถ
ทำได้ ก็จะอนุญาตให้คนต่างด้าวมุคคณันั้น เข้ามาประกอบอาชีพนั้นได้

7. คนต่างด้าวที่เข้ามาเป็นช่างต่าง ๆ ในสถานประกอบการที่จำเป็นต้องนำคนต่าง
ด้าว เข้ามาช่วย เหลือระยะแรก เพราะคนไทยยังไม่มีประสบการณ์ด้านนี้ เมื่อหน่วยงานกองงาน
คนต่างด้าวได้พิสูจน์แล้วว่าเป็นจริงก็จะอนุญาตให้ เข้ามาประกอบอาชีพนี้ได้

8. คนต่างด้าวที่เข้ามาประกอบอาชีพในสถานประกอบการซึ่งมีการนำเทคโนโลยีและ
วิทยาการสมัยใหม่ เข้ามาในประเทศและเป็นวิทยาการที่นำมาใช้เป็นครั้งแรก เมื่อหน่วยพิจารณา
กองงานคนต่างด้าวพิสูจน์ว่าเป็นจริงซึ่งไม่เคยมีมาก่อนและคนงานไทยไม่มีประสบการณ์ทางด้านนี้ เพื่อ
เป็นการถ่ายทอด เทคโนโลยีและวิทยาการให้คนงานไทยมีความรู้ ความชำนาญ และมีประสบการณ์
ต่อไปจึงอนุญาต

9. สถานประกอบการซึ่งมีการติดตั้ง เครื่องจักรหรือการแก้ไข เครื่องจักรหรือการทด-
ลองหรือการดำ เนินงานครั้งแรกของ เครื่องจักรซึ่งคนงานไทยไม่เคยเห็นมาก่อน เพื่อเป็นประ-
โยชน์ต่อสถานประกอบการจึงจำเป็นต้องอนุญาตให้คนต่างด้าว เข้ามาประกอบอาชีพ เหล่านี้ เมื่อพิสูจน์
ได้ว่าเป็นจริงตามที่กล่าวไว้

10. คนต่างด้าวที่เข้ามาประกอบอาชีพ ตามข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 และข้อ 10 จะต้อง
ถ่ายทอดความรู้ ความชำนาญ วิทยาการ และ เทคโนโลยีให้แก่คนงานไทยโดยที่หน่วยงานกองงาน
คนต่างด้าวจะมีแบบฟอร์มให้คนต่างด้าวที่ประกอบอาชีพในสถานประกอบการแจ้งและชี้แจงให้ทราบ
ถึงการฝึกสอนคนงานไทย จะมีเจ้าพนักงานของกองงานคนต่างด้าวไปตรวจหลักฐานว่าเป็นจริง
หรือไม่ ซึ่งมีผลต่อการขอต่อใบอนุญาตประกอบอาชีพคนต่างด้าวนั้นและผลประโยชน์ต่อสถานประกอบ
การในการที่จะนำคนต่างด้าว เข้ามาใหม่

11. คนต่างด้าวที่เข้ามามีส่วนร่วมในสถานประกอบการ เช่น บริษัท ห้างร้าน โรงงาน
และอื่น ๆ โดยที่คนต่างด้าวมียุ่่นส่วนอยู่ในกิจการหรือ เป็นบริษัทสาขาหนึ่งหรือ เข้า เป็น เจ้าของกิจ-
การซึ่งคนต่างด้าวมุคคณันั้นจำเป็นต้องดูแลรักษาผลประโยชน์ในกิจการของตน หน่วยงานพิจารณา
กองงานคนต่างด้าวพิจารณาเหตุผลและความจำเป็นรวมทั้งขนาดของธุรกิจว่าสมควรหรือไม่ เมื่อ
ตรวจสอบ หลักฐาน เอกสาร ว่าถูกต้องและมีการตรวจสอบผลงานของคนต่างด้าวมุคคณันั้นที่ขอ เข้า
มาว่าเป็นจริงหรือไม่เพื่อประโยชน์ในการต่ออายุใบอนุญาตต่อไป

12. ในกรณีที่สถานประกอบการซึ่งมีกิจการใหญ่โดยมีคนงานไทย 100 คนขึ้นไปหรือมี
ทุนจดทะเบียนมากกว่า 50 ล้านบาทขึ้นไปมีความจำเป็นต้องให้คนต่างด้าว เข้ามาบริหารงานใน

กิจการของคน เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการบริหารในภาวะปัจจุบันที่มีการแข่งขันมากขึ้น เมื่อหน่วยงานพิจารณาถึงเหตุผล ขนาดของธุรกิจและการจ้างงานคนงานไทยซึ่งจำเป็นต้องให้คนต่างด้าว เข้ามาช่วย เหลือ ในกิจการของสถานประกอบการนั้นจึงอนุญาตให้โดยมีการทดลองผลงานว่าเป็นไปตามที่สถานประกอบการขอหรือไม่

13. ในการพิจารณาอนุญาตคนต่างด้าว เข้ามาประกอบอาชีพหลัก เกณฑ์ที่ไม่อนุญาตให้คนต่างด้าว เข้ามาประกอบอาชีพในราชอาณาจักร ดังนี้คือ

- คนต่างด้าวที่เข้ามาประกอบอาชีพจะต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนตามลักษณะต้องห้ามและเงื่อนไขของคนต่างด้าวซึ่งระบุเอาไว้ในพระราชบัญญัติการประกอบอาชีพของคนต่างด้าว มาตรา 12
- คนต่างด้าวที่ขอเข้ามาต้องถือหนังสือ เดินทางประเภทคน เข้า เมือง จึงมีสิทธิที่จะได้รับพิจารณา
- คนต่างด้าวต้องไม่เข้ามาประกอบอาชีพในอาชีพที่ต้องห้ามทั้ง 39 ประเภท
- คนต่างด้าวต้องไม่เข้ามาประกอบอาชีพที่กำหนดเอาไว้ในประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281

14. ในการต่ออายุใบอนุญาตของคนต่างด้าวนั้น กองงานคนต่างด้าวจะพิจารณาถึงผลงานและความจำเป็นที่คนต่างด้าวขออนุญาตต่ออายุมา เมื่อพิสูจน์ เป็นไปตามที่ระบุเอาไว้จะอนุญาตให้เพราะถือว่าผลประโยชน์ของธุรกิจในแง่การลงทุน เป็นไปตามการส่งเสริมการลงทุนของรัฐบาล

หลัก เกณฑ์ในการพิจารณาไม่อนุญาตให้คนต่างด้าว เข้ามาประกอบอาชีพ

อาชีพที่ไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวทำนั้นได้กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ พ.ศ. 2522 ซึ่งมีทั้งหมด 39 ประเภท¹ อาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวประกอบอาชีพ เป็นอาชีพที่คนไทยทำมานาน เป็นการสงวนอาชีพไม่ให้อนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบอาชีพเหล่านี้ รวมทั้งการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 พ.ศ.2515 ด้วย อาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำทั้งหมด 39 ประเภท ซึ่งกำหนดงานในอาชีพ

¹ บัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ พ.ศ. 2522”
ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ 96 ตอนที่ 80 (14 พฤษภาคม 2522)

25. งานทำร่มกระดาษหรือผ้า
26. งานทำรองเท้า
27. งานทำหมวก
28. งานนายหน้า หรืองานตัวแทน ยกเว้นนายหน้า หรือตัวแทนในธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ
29. งานในวิชาชีพ วิศวกรรม หรือวิศวกรรมโยธาที่เกี่ยวกับงานออกแบบและคำนวณ จัดระบบวิจัย วางโครงการ ทดสอบ ควบคุมการก่อสร้างหรือให้คำแนะนำซึ่งไม่รวมงานที่ต้องใช้ความชำนาญพิเศษ
30. งานใช้วิชาชีพ สถาบันดัดย้อมที่เกี่ยวกับงานออกแบบ เขียนแบบ ประมาณราคา อำนวยความสะดวกก่อสร้าง หรือให้คำแนะนำ
31. งานประดิษฐ์เครื่องแต่งกาย
32. งานปั้นหรือทำเครื่องปั้นดินเผา
33. งานมวนบุหรี่ด้วยมือ
34. งานมัดกุเทศน์หรืองานจัดนำเที่ยว
35. งาน เรขายสินค้า
36. งาน เรียงตัวพิมพ์อักษรไทยด้วยมือ
37. งานสาวและบิดเกลียวไหมด้วยมือ
38. งาน เสมียนพนักงานหรืองาน เลขานุการ
39. งาน ให้บริการทางกฎหมายหรืออรรถคดี

อาชีพทั้ง 39 ประเภทนี้ได้ประกาศใช้ตั้งแต่วันที่ประกาศพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 ดังนั้นเมื่อคนต่างด้าวมาขออนุญาตในการประกอบอาชีพในประเทศไทย ทางกองงานคนต่างด้าวจะพิจารณาถึงอาชีพห้ามคนต่างด้าวทำก่อน เป็นข้อแรกหลังจากนั้นก็มาพิจารณาถึงเหตุผลและหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตต่อไป ซึ่งในงานที่ห้ามนี้บางอาชีพก็เป็นการสงวนอาชีพให้คนไทยซึ่งทำมาแต่ก่อน เก้าไม่ห้ามรดกของประเทศถูกคนต่างด้าวนำไปใช้ในประเศของตน บางอาชีพก็เห็นประโยชน์ในอนาคตที่จำเป็นต้องใช้ความสามารถของคนไทยในการรักษาผลประโยชน์ของคนไทยไว้ เช่น อาชีพสถาบันดัดย้อมที่เกี่ยวกับการออกแบบและอาชีพวิศวกรรมโยธาที่เกี่ยวกับงานออกแบบ เป็นต้น

การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 ซึ่งประกาศ ณ วันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515¹

เจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้คือ ต้องการรักษาตลาดอำนาจทางการค้าและทางเศรษฐกิจของประเทศไว้และ เพื่อให้การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม และ เป็นการหลีกเลี่ยงด้านแรงงานซึ่ง เป็นการ เปิดช่องว่างธุรกิจไว้ คนต่างด้าวจะหลีกเลี่ยงมาทำงานด้านธุรกิจ กล่าวคือแทนที่จะเข้ามาทำงานในฐานะลูกจ้างก็จะเข้ามาในฐานะเจ้าของกิจการ

โครงสร้างของกฎหมายนี้ได้แบ่งธุรกิจที่คนต่างด้าวต้องอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ออกเป็น 3 บัญชี คือ บัญชี ก. 12 ธุรกิจ บัญชี ข. 37 ธุรกิจ บัญชี ค. 14 ธุรกิจ รวมทั้งหมด 63 ธุรกิจ²

ลักษณะความสำคัญของบัญชี ก. คือ เป็นธุรกิจที่คนไทยทำได้โดยสบายด้วยตนเองไม่ต้องพึ่งเงินทุน ความสามารถ หรือเทคโนโลยีจากต่างประเทศ เช่น การทำนา การทำนาเกลือ การค้าภายใน เกี่ยวกับผลิตผลทางเกษตรพื้นเมือง เป็นต้น สำหรับคนต่างด้าวที่ทำอยู่ก่อนกฎหมายบังคับใช้ก็ให้ทำต่อไปได้อีก 2 ปี หลังจากนั้นแล้วต้องเลิกโดยเด็ดขาดปัจจุบันนี้สิ้นสุดไปแล้ว

ลักษณะความสำคัญของบัญชี ข. คือ เป็นธุรกิจที่คนไทยก็สามารถทำได้ เช่นกันแต่น้อยกว่า บัญชี ก. สำหรับคนต่างด้าวที่ทำอยู่ก่อนกฎหมายใช้บังคับก็ให้ทำได้จนกว่าจะ เลิกกิจการโดยขอหนังสือรับรองประกอบธุรกิจ

ลักษณะความสำคัญของบัญชี ค. คือ เป็นธุรกิจที่อยู่ในดุลพินิจ ซึ่งอธิบดีกรมทะเบียนการค้าให้การอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวทำ ถ้าอนุญาตก็จะออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจให้ทั้งนี้ เป็นไปตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 ข้อ 5 สำหรับคนต่างด้าวที่ทำอยู่ก่อนกฎหมายใช้บังคับก็ให้ทำต่อไปจนกว่าจะ เลิกกิจการโดยขอหนังสือรับรองประกอบธุรกิจ

ในกรณีที่มีคนต่างด้าวได้รับการส่งเสริมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนให้ประกอบธุรกิจประเภทที่กำหนดไว้ในบัญชี ค. ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมนั้นแจ้งต่ออธิบดีกรมทะเบียน

¹ นายประ เทือง ศรีรอดบาง "รายงานการประชุมพิจารณาบททวนพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ 2521 ครั้งที่ 9/2527 เรื่อง เกี่ยวกับประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281" กรุงเทพมหานคร : กองงานคนต่างด้าว กรมแรงงาน.

² ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก ค

การค้าภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับบัตรส่งเสริม ซึ่งเมื่อได้รับแจ้งแล้วอธิบดีกรมทะเบียนการค้าจะออกหนังสือรับรองให้เป็นหลักฐานให้ผู้ยื่นประกอบการกิจการนั้นได้โดยการออกหนังสือรับรองนี้จะไม่มีการใช้ดุลยพินิจแต่อย่างใด เพียงแต่ได้รับแจ้งก็จะออกให้เลย ทั้งนี้ เพื่อเป็นการส่งเสริมการลงทุนตามนโยบายของรัฐบาล

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจ บัญชี ค. ได้ 3 ประเภท ใดอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

1. มีการนำเทคโนโลยีระดับสูงและมีคุณค่าเข้ามาในประเทศ เช่น การขุดเจาะน้ำมัน เป็นต้น
2. มีการใช้วัตถุดิบภายในประเทศนำมาผลิตสินค้าและให้รวมถึงการใช้แรงงานในประเทศด้วย
3. มีการส่งเสริมการลงทุนโดยไม่ว่ากว่าปีละ 50 ล้านบาท ทั้งนี้ เพื่อต้องการให้ธุรกิจที่เข้ามาเป็นธุรกิจขนาดใหญ่มีการลงทุนมากมิใช่ธุรกิจที่มีทุนเล็กน้อย

หลังจากที่อธิบดีกรมทะเบียนการค้าอนุญาตให้แล้วยังแบ่งระยะเวลาการอนุญาตออกเป็น 2 ระยะ คือ

- ระยะแรก เป็นการทดลอง 2 ปี โดยจะต้องนำเงินมาลงทุนในประเทศไม่ว่ากว่า 2 ล้านบาท ภายใน 1 ปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต การนำเงินมาลงทุนให้ผ่านธนาคารแห่งประเทศไทย
- ระยะที่สอง จะอนุญาตให้อีก 3 ปีโดยจะต้องนำเงินมาลงทุนอีกไม่ว่ากว่า 3 ล้านบาท ภายใน 6 เดือน

มาตรการเหล่านี้เป็นการจัดระเบียบการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวซึ่งได้ยื่นขอไปอนุญาตภายหลังที่กฎหมายใช้บังคับ ส่วนคนต่างด้าวที่ประกอบธุรกิจอยู่ก่อนกฎหมายใช้บังคับและได้รับหนังสือรับรองนั้นก็อาศัยมาตรการในการจัดระเบียบการประกอบธุรกิจซึ่งกำหนดไว้ใน ข้อ 9. ที่ว่า "ห้ามมิให้คนต่างด้าวซึ่งเป็นผู้รับใบอนุญาตหรือคนต่างด้าวซึ่งถือหุ้นหรือ เป็นหุ้นส่วนในนิติบุคคลตามข้อ 3 เข้าเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทใดอื่น เกินหนึ่งในสามของจำนวนหุ้นทั้งหมดของบริษัทหรือ เกินหนึ่งในสามของหุ้นส่วนนั้นหรือชื่อกิจการนั้น ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีในการอนุญาตนั้นอธิบดีจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ก็ได้"

อาชีพที่คนต่างด้าว เข้ามาประกอบอาชีพ ¹

อาชีพที่คนต่างด้าวขออนุญาตประกอบอาชีพและได้รับอนุญาตประกอบอาชีพมีมากมาย อาชีพจึงจัด เป็นหมวดหมู่ขึ้นมา เพื่อสะดวกในการจัดเก็บข้อมูล พอจะสรุปได้ดังนี้

1. นักวิทยาศาสตร์ นักวิชาการ นักธรณีวิทยา และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
2. นักวิศวกร นักสถาปนิก และนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง
3. เจ้าหน้าที่ประจำอากาศยาน นักบิน และวิศวกรประจำเครื่องบิน
4. แพทย์ เกษษกร พยาบาล และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
5. นักสถิติ นักวิเคราะห์ระบบงาน และนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง
6. นักเศรษฐศาสตร์ และนักบัญชี
7. ครู และอาจารย์
8. ผู้ปฏิบัติทางศาสนา
9. นักประพันธ์ นักหนังสือพิมพ์ และนักเขียนที่เกี่ยวข้อง
10. นักออกแบบ พาณิชยกรรม ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และนักเขียนโฆษณา
11. นักดนตรี นักร้องเพลง และนักแสดง
12. นักกีฬาอาชีพ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
13. พนักงานแปลล่าม และเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์
14. ผู้ปฏิบัติงานบริหาร และงานจัดการ
15. ผู้ชำนาญต่าง ๆ และผู้เชี่ยวชาญ
16. ผู้ให้คำแนะนำปรึกษา
17. ผู้จัดการค้าส่ง และค้าปลีก
18. ผู้ปฏิบัติงานที่เป็นเจ้าของกิจการทางการค้าส่ง และค้าปลีก
19. ผู้ควบคุมการจัดซื้อ
20. ผู้จัดการ ผู้ควบคุมดูแลและบริการขายอาหารและที่พัก
21. ผู้ปรุงอาหาร และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
22. พนักงานต้อนรับภาคพื้นดิน
23. ผู้แนะนำความงาม และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
24. ยาม และพนักงานรักษาความปลอดภัย

¹ "การจัดหมวดหมู่อาชีพของคนต่างด้าวที่เข้ามาประกอบอาชีพ" กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายวางแผน และประสานงาน กองงานคนต่างด้าว กรมแรงงาน

25. ผู้จัดการ และผู้ดูแลฟาร์ม
26. ผู้ควบคุมงานผลิต และหัวหน้างาน
27. ผู้เจาะหลุม เจาะบ่อ ช่างสำรวจน้ำมัน และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
28. ช่างปรับ ดัดตั้ง และซ่อมเครื่องจักร
29. ช่างปรับไฟฟ้า ผู้ปฏิบัติงานไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์
30. ช่างต่าง ๆ ได้แก่ ช่างผสมสี ช่างแกะสลักหิน ช่างทำผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง
ช่างเรียงพิมพ์ ช่างตัดเสื้อผ้า ช่างเทคนิคยางและพลาสติก ช่างเพชรพลอย ช่างเชื่อม
ช่างกลึงอัดโลหะ ช่างทำแม่พิมพ์หล่อโลหะ ช่างทอผ้า ช่างขึ้นรูปแล้ว ช่างประดิษฐ์โลหะมีค่า
ช่างประดิษฐ์เครื่องแต่งกาย และอื่น ๆ
31. อื่น ๆ ได้แก่ นอกจากที่กล่าวไว้ในนี้ เจ้าหน้าที่เสนีย์ ครูฝึกล่าเหยียงสินค้า
ผู้อำนวยการเฉพาะสาขา และอื่น ๆ

เมื่อนำมาศึกษาถึงแต่ละอาชีพที่จัด เป็นหมวดหมู่ในการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าว เข้า
มาประกอบอาชีพโดยศึกษาถึงจำนวนคนต่างด้าวที่เข้ามาแต่ละปีตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519-2526 โดย
จำแนกตามสัญชาติ และศึกษาถึงแต่ละอาชีพมีคนต่างด้าวอัตราร้อยละของจำนวนคนต่างด้าวทั้งหมด
ที่เข้ามาประกอบอาชีพในแต่ละปี ส่วนในการพิจารณาอนุญาตโดยกองงานคนต่างด้าวมี่เหตุผลโดย
ทั่วไปที่อนุญาตคนต่างด้าวประกอบอาชีพโดยศึกษาถึงแต่ละอาชีพได้จากการสัมภาษณ์¹ เจ้าหน้าที่
กองงานคนต่างด้าว พอจะกล่าวสรุปได้แต่ละอาชีพดังต่อไปนี้

¹ ฐานบุตร วม เสรี รองผู้อำนวยการกองงานคนต่างด้าว ฝ่ายตรวจสอบติดตามผลการ
ปฏิบัติตามกฎหมาย และ นพดล รอด เรืองเดช เจ้าหน้าที่ฝ่ายพิจารณาการอนุญาต. สัมภาษณ์ .

ตารางที่ 3.4 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตประกอบอาชีพนักวิทยาศาสตร์ นักวิชาการ และ
ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามสัญชาติ ปี 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	2526	2525	2524	2523	2522	2521	2520	2519
สัญชาติจีน	7	2	1	-	10	-	-	-
สัญชาติญี่ปุ่น	-	1	-	3	3	2	-	1
สัญชาติอเมริกัน	22	-	12	7	9	-	-	-
สัญชาติอินเดีย	5	-	-	-	-	-	-	-
สัญชาติอังกฤษ	20	1	3	9	8	-	1	-
สัญชาติเยอรมัน	-	-	2	-	2	-	-	-
สัญชาติฟิลิปปินส์	-	-	2	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	27	1	8	5	12	-	-	2
อัตราร้อยละ	1.7	0.1	0.7	0.7	0.9	0.1	-	0.2
รวม	81	5	28	24	44	2	1	3

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและวางแผน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

คนต่างด้าวที่ประกอบอาชีพนักวิทยาศาสตร์ นักวิชาการ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ปี 2519
จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2 ปี 2520 จำนวน 1 คน ไม่สามารถหาร้อยละได้ ปี 2521 จำนวน
2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.1 ปี 2522 จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 สัญชาติจีน เข้ามามากที่สุด
จำนวน 10 คน ปี 2523 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 ปี 2524 จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ
0.7 สัญชาติอเมริกันมากที่สุด 12 คน ปี 2525 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 0.1 และ ปี 2526
จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 ซึ่งเป็นปีที่มีจำนวนมากที่สุด สัญชาติอเมริกัน เข้ามามากที่สุดจำนวน
22 คน รองมาสัญชาติอังกฤษจำนวน 20 คน ในการพิจารณาอนุญาตโดยทั่วไปคนต่างด้าวจะเข้ามาโดย
หน่วยงานของรัฐหรือองค์การระหว่างประเทศนำเข้ามาซึ่ง เป็นการร่วมมือระหว่างต่างประเทศกับองค์
การต่างประเทศเพื่อ เข้ามาช่วยเหลือแนะนำสอนหรือ เป็นการแลกเปลี่ยนนักวิทยาศาสตร์ เมื่อคนต่าง-
ด้าวขออนุญาตจะได้รับใบอนุญาตทันที เมื่อมีหลักฐาน เอกสาร และหนังสือรับรองจากหน่วยงานของรัฐระยะ
เวลาที่เข้ามาจะเป็นช่วงสั้นและมีเวลาที่แน่นอน

ตารางที่ 3.5 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตประกอบอาชีพ สถาปนิก นักวิศวกร และนักวิชาการ ที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามสัญชาติ ปี 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	2526	2525	2524	2523	2522	2521	2520	2519
สัญชาติจีน	17	5	56	8	1	-	1	1
สัญชาติญี่ปุ่น	203	100	79	76	18	9	10	-
สัญชาติอเมริกัน	52	104	108	84	26	1	1	1
สัญชาติอินเดีย	20	17	59	10	9	-	1	-
สัญชาติอังกฤษ	61	133	51	38	17	5	1	-
สัญชาติเยอรมัน	30	18	21	8	7	5	-	1
สัญชาติฟิลิปปินส์	1	-	2	-	1	-	7	-
อื่น ๆ	108	181	189	77	44	5	11	1
อัตราร้อยละ	10.4	13.1	14	8.2	2.5	0.8	1.6	0.3
รวม	492	558	656	301	123	25	32	4

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและวางแผน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

คนต่างด้าวที่ประกอบอาชีพนักวิศวกร สถาปนิก และนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง ปี 2519 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ปี 2520 จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 ปี 2521 จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ปี 2522 จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ปี 2523 จำนวน 301 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 ปี 2524 จำนวน 565 คน คิดเป็นร้อยละ 14 ปี 2525 จำนวน 558 คน คิดเป็นร้อยละ 13.1 ปี 2526 จำนวน 492 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 จะเห็นว่าร้อยละและจำนวนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ตั้งแต่ ปี 2522 เป็นต้นมาจนถึง ปี 2526 ลดลงเล็กน้อย ส่วนสัญชาติที่เข้ามามากในช่วงแรก ได้แก่ สัญชาติอเมริกัน และสัญชาติญี่ปุ่น เข้ามามากในช่วงหลัง ในการพิจารณาอนุญาตโดยทั่วไปสถานประกอบการ เมื่อประมุขงานได้ก็จะส่งนายช่างวิศวกร เข้ามาควบคุมงานเดิมจะอนุญาตให้ทันที แต่ในปัจจุบันจะพิจารณาถึงคนงานไทยว่ามีความสามารถพอที่จะทำแทนได้หรือไม่ถ้าเป็นงานที่ใช้เทคโนโลยี ความชำนาญ ประสบการณ์ และความสามารถของคนต่างด้าว เช่น การวางท่อก๊าซ การสร้างทางด่วน และอื่น ๆ โดยที่มีหนังสือรับรองจากหน่วยราชการที่ประมุขงานจะอนุญาตให้ รวมทั้งคนต่างด้าวที่เข้ามาลงทุนในกิจการก่อสร้างภายในประเทศ ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ระดับสูงมาควบคุมดูแลกิจการในประเทศไทย เมื่อมีหลักฐาน เอกสาร ขนาดของธุรกิจ และเหตุผลให้จ้างจึงจะอนุญาตให้

ตารางที่ 3.6 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตประกอบอาชีพ นักบิน วิศวกรประจำเครื่องบิน

เจ้าหน้าที่ประจำอากาศยาน จำนวนตามสัญชาติ ปี 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน

จำนวนตามสัญชาติ	2526	2525	2524	2523	2522	2521	2520	2519
สัญชาติจีน	-	2	-	1	-	-	-	1
สัญชาติญี่ปุ่น	-	6	2	-	-	-	1	-
สัญชาติอเมริกัน	-	1	3	-	-	1	-	-
สัญชาติอินเดีย	-	1	-	-	-	-	3	1
สัญชาติอังกฤษ	1	3	1	1	-	3	2	1
สัญชาติเยอรมัน	-	-	-	-	-	-	-	2
สัญชาติฟิลิปปินส์	-	-	-	-	-	3	5	-
อื่น ๆ	10	17	37	1	2	24	9	14
อัตราร้อยละ	0.2	0.7	1.1	0.1	-	1.0	1	1.4
รวม	11	30	43	3	2	31	20	19

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและวางแผน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

คนต่างด้าวที่ประกอบอาชีพ นักบิน วิศวกรประจำเครื่องบินและเจ้าหน้าที่ประจำอากาศยาน ปี 2519 จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4 ปี 2520 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 1 ปี 2521 จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 1 ปี 2522 จำนวน 2 คน ไม่สามารถคิดเป็นร้อยละได้ ปี 2523 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.1 ปี 2524 จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 ปี 2525 จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 และ ปี 2526 จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2 จะเห็นว่าจำนวนและร้อยละของอาชีพนี้แต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลงไม่แน่นอน ส่วนสัญชาติที่เข้ามาก็ไม่แน่นอนจึงไม่สามารถสรุปได้ว่าสัญชาติใด เข้ามามากที่สุด ในการพิจารณาอนุญาตโดยทั่วไป บริษัทการบินของคนต่างด้าวเป็นผู้ขอคนต่างด้าวเข้ามา เพราะในการดูแลกิจการและบำรุงรักษาในการรักษาผลประโยชน์ของตนเอง ซึ่งคนงานไทยยังไม่มีประสบการณ์และ เป็นงานที่ละเอียดอ่อนมากจำเป็นต้องให้คนต่างด้าว เข้ามาประกอบอาชีพนี้ จะต้องขอไปยังกรมการบินพาณิชย์ กระทรวงคมนาคมให้ออกหนังสือรับรอง เมื่อดูเอกสาร หลักฐานและหนังสือรับรองจึงอนุญาต

ตารางที่ ๑.7 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับประกอบอาชีพ แพทย์ เภสัชกร พยาบาล และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามสัญชาติ ปี 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	2526	2525	2524	2523	2522	2521	2520	2519
สัญชาติจีน	-	1	2	-	5	1	-	-
สัญชาติญี่ปุ่น	-	1	-	3	-	-	-	-
สัญชาติอเมริกัน	3	1	4	1	13	-	-	-
สัญชาติอินเดีย	-	2	-	-	-	1	1	2
สัญชาติอังกฤษ	-	-	-	-	3	-	1	1
สัญชาติเยอรมัน	-	-	1	-	2	-	-	-
สัญชาติฟิลิปปินส์	4	3	5	3	3	-	-	-
อื่น ๆ	2	1	7	2	12	2	1	1
อัตราร้อยละ	0.2	0.2	0.5	0.2	0.8	0.2	0.2	0.3
รวม	9	9	19	9	38	4	3	4

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและวางแผน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

คนต่างด้าวที่เข้ามาประกอบอาชีพ แพทย์ เภสัชกร พยาบาล และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องในปี 2519 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ปี 2520 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2 ปี 2521 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2 ปี 2522 จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 สัญชาติอเมริกันเข้ามามากที่สุดจำนวน 13 คน ปี 2523 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2 ปี 2524 จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 สัญชาติฟิลิปปินส์เข้ามามากที่สุดจำนวน 5 คน ปี 2525 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2 และในปี 2526 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2 เช่นกัน สัญชาติที่เข้ามามากที่สุดได้แก่ อเมริกัน ฟิลิปปินส์ และจีนตามลำดับ นอกนั้นไม่แน่นอนในการพิจารณาอนุญาตของกองงานคนต่างด้าวโดยทั่วไปคนต่างด้าวขอเข้ามาที่ กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข หรือสถาบันของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐให้ออกหนังสือรับรองให้ เพื่อเข้ามาช่วยเหลือแนะนำหรือ เป็นการแลกเปลี่ยนวิชาการหรือเข้ามาช่วยเหลือผู้พยาบาลตามชายแดน ดังนั้นเมื่อคนต่างด้าวนำหลักฐาน เอกสาร และหนังสือรับรองถูกต้องจะอนุญาตให้

ตารางที่ 3.8 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับประกอบอาชีพ นักสถิติ นักวิเคราะห์ระบบงาน และนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง จำนวนคนตามสัญชาติ ปี 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริม การลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	2526	2525	2524	2523	2522	2521	2520	2519
สัญชาติจีน	-	3	1	5	4	1	-	-
สัญชาติญี่ปุ่น	17	8	2	8	9	-	-	-
สัญชาติอเมริกา	5	1	3	9	17	2	2	1
สัญชาติอินเดีย	1	1	-	2	4	4	-	6
สัญชาติอังกฤษ	6	2	2	10	11	-	2	-
สัญชาติเยอรมัน	-	-	-	3	5	-	1	-
สัญชาติฟิลิปปินส์	-	2	-	2	1	-	1	2
อื่น ๆ	5	5	4	16	15	2	2	3
อัตราร้อยละ	0.7	0.5	0.3	1.5	1.4	0.3	0.4	0.9
รวม	34	22	12	55	66	9	8	12

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและวางแผน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

คนต่างด้าวที่ประกอบอาชีพ นักสถิติ นักวิเคราะห์ระบบงาน และนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง ปี 2519 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 ปี 2520 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 ปี 2521 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ปี 2522 จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4 ปี 2523 จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ปี 2524 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ปี 2525 จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 และปี 2526 จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 จะเห็นได้ว่าจำนวนและร้อยละไม่แน่นอนสัญชาติที่เข้ามามากที่สุดได้แก่ ญี่ปุ่น อเมริกา และอังกฤษตามลำดับ ในการพิจารณาอนุญาตโดยทั่วไปหน่วยงานของรัฐขอความร่วมมือกับต่างประเทศในการช่วยเหลือวิเคราะห์และวางแผนงาน เช่น นำคนต่างด้าวเข้ามาเพื่อวางแผนการจัดระบบการจราจร การป้องกันน้ำท่วม สร้างทางด่วน รถไฟลอยฟ้า และอื่น ๆ ดังนั้นเมื่อคนต่างด้าวมีเอกสาร หลักฐาน และหนังสือรับรองจากหน่วยราชการนั้นจะได้รับอนุญาต

ตารางที่ 3.9 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตประกอบอาชีพ นักเศรษฐศาสตร์ และนักบัญชี

จำแนกตามสัญชาติ ปี 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	2526	2525	2524	2523	2522	2521	2520	2519
สัญชาติจีน	-	-	-	2	-	-	-	-
สัญชาติญี่ปุ่น	-	-	-	5	-	-	-	-
สัญชาติอเมริกัน	-	3	1	3	1	-	-	-
สัญชาติอินเดีย	-	3	-	1	-	-	-	-
สัญชาติอังกฤษ	-	-	-	-	-	-	-	-
สัญชาติเยอรมัน	-	1	-	-	-	-	-	-
สัญชาติฟิลิปปินส์	-	-	-	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	-	3	1	5	1	-	-	-
อัตราร้อยละ	-	0.2	-	0.4	-	-	-	-
รวม	-	10	2	16	2	-	-	-

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและวางแผน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

คนต่างด้าวที่ประกอบอาชีพ นักเศรษฐศาสตร์ และนักบัญชี ในปี 2519 , 2520 , 2521 และ 2526 ไม่มีคนต่างด้าวเข้ามาในปี 2522 และ ปี 2524 มีเข้ามาจำนวน 2 คน ซึ่งไม่สามารถคิด ร้อยละได้ ในปี 2523 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 และในปี 2525 จำนวน 10 คน คิดเป็น ร้อยละ 0.2 จะเห็นได้ว่ามีจำนวนที่เข้ามายังน้อยมากสำหรับอาชีพนี้ ส่วนสัญชาติที่เข้ามาก็ไม่แน่นอน น้อยมากจึงไม่สามารถสรุปออกมาได้ ในการพิจารณาอนุญาตโดยทั่วไปนักเศรษฐศาสตร์เข้ามาน้อยกว่า นักบัญชีโดยที่บริษัทแม่ของคนต่างด้าวส่ง เข้ามาเพื่อตรวจสอบวางแผนในบริษัทที่ลงทุนในประเทศไทยเพื่อ ความคุ้มให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้น เมื่อคนต่างด้าว เข้ามาขออนุญาตจะพิจารณา หลักฐาน เอกสาร ขนาดของธุรกิจและความจำเป็นที่จะต้องนำคนต่างด้าว เข้าจึงจะอนุญาต

ตารางที่ 3.10 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตประกอบอาชีพ ครู อาจารย์ จำแนกตามสัญชาติ
ในปี 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	2526	2525	2524	2523	2522	2521	2520	2519
สัญชาติจีน	2	1	-	3	1	1	-	1
สัญชาติญี่ปุ่น	11	19	21	13	35	31	19	14
สัญชาติอเมริกัน	89	65	86	119	112	42	9	19
สัญชาติอินเดีย	3	4	5	3	6	7	1	-
สัญชาติอังกฤษ	26	23	34	29	20	12	8	5
สัญชาติเยอรมัน	5	3	5	5	5	2	2	-
สัญชาติฟิลิปปินส์	7	2	7	3	4	7	4	9
อื่น ๆ	47	37	34	46	28	24	6	8
อัตราร้อยละ	4	3.6	4.8	6	4.3	4.1	2.1	4.2
รวม	190	154	192	221	211	126	43	56

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและวางแผน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

คนต่างด้าวที่เข้ามาประกอบอาชีพ ครู อาจารย์ ปี 2519 มีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 สัญชาติอเมริกันเข้ามามากที่สุดจำนวน 19 คน ปี 2520 จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 ปี 2521 จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1 ปี 2522 จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 ปี 2523 จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 6 ปี 2524 จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 ปี 2525 จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 ปี 2526 จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 4 จะเห็นได้ว่า อัตราร้อยละมีความใกล้เคียงกันมาก ส่วนสัญชาติที่เข้ามามากที่สุดได้แก่ อเมริกัน อังกฤษ และญี่ปุ่น ตามลำดับ ในการพิจารณาโดยทั่วไปคนต่างด้าวเข้ามาโดยสถาบันของรัฐมีหนังสือรับรองออกให้หรือเข้ามาในสถาบัน เอกชนจะต้องขออนุญาตจากทบวงมหาวิทยาลัยออกหนังสือรับรองให้ ดังนั้นเมื่อคนต่างด้าวมีหลักฐาน เอกสาร และหนังสือรับรองดังกล่าวจึงจะอนุญาต ซึ่งในหนังสือรับรองจะระบุเวลา เงินเดือน อาชีพ วิชาที่สอน รวมทั้งความจำเป็นที่จะต้องอนุญาตให้เข้ามา

ตารางที่ 3.11 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตประกอบอาชีพ ผู้ปฏิบัติงานทางศาสนา จำแนกตามสัญชาติ ปี 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	2526	2525	2524	2523	2522	2521	2520	2519
สัญชาติจีน	7	1	4	5	2	2	7	-
สัญชาติญี่ปุ่น	8	1	3	6	15	1	1	-
สัญชาติอเมริกัน	96	140	156	141	214	233	97	91
สัญชาติอินเดีย	6	6	6	14	6	2	-	1
สัญชาติอังกฤษ	8	12	12	16	40	9	8	9
สัญชาติเยอรมัน	2	5	2	5	9	2	1	1
สัญชาติฟิลิปปินส์	13	5	11	19	28	2	3	1
อื่น ๆ	57	51	65	83	152	60	32	28
อัตราร้อยละ	4.2	5.3	6.4	7.8	9.5	10.1	7.4	9.7
รวม	197	221	259	289	466	311	149	131

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและวางแผน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

คนต่างด้าวที่ประกอบอาชีพผู้ปฏิบัติการทางศาสนา ปี 2519 จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7 ปี 2520 จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 ปี 2521 จำนวน 311 คน คิดเป็นร้อยละ 10.1 ปี 2522 จำนวน 466 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 ปี 2523 จำนวน 289 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 ปี 2524 จำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 ปี 2525 จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 และในปี 2526 จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 จะเห็นได้ว่าร้อยละลดลงมาตั้งแต่ปี 2521 เป็นต้นมา ส่วนสัญชาติที่เข้ามามากกว่าสัญชาติอื่นได้แก่ สัญชาติอเมริกัน ในการพิจารณาอนุญาตโดยทั่วไปคนต่างด้าวจะขอหนังสือรับรองจากกรมศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้พิจารณาอนุญาตหรือไม่และกรมศาสนาก็มีนโยบายที่จะลดคนต่างด้าวประเภทนี้อยู่แล้ว ดังนั้นเมื่อมีหลักฐาน เอกสารรับรองจากกรมศาสนาก็จะอนุญาตให้เพราะถือว่ากรมศาสนาอนุญาตให้แล้ว

ตารางที่ 3.12 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตประกอบอาชีพ นักประพันธ์ นักหนังสือพิมพ์ และ นักเขียนที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามสัญชาติ ปี 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริม การลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	2526	2525	2524	2523	2522	2521	2520	2519
สัญชาติจีน	7	3	3	4	4	3	2	1
สัญชาติญี่ปุ่น	9	16	8	15	21	5	20	-
สัญชาติอเมริกัน	12	13	15	24	23	17	11	1
สัญชาติอินเดีย	4	1	-	2	4	25	1	3
สัญชาติอังกฤษ	12	8	8	5	13	8	9	1
สัญชาติเยอรมัน	-	1	1	2	3	11	1	-
สัญชาติฟิลิปปินส์	4	1	2	1	8	9	2	1
อื่น ๆ	17	16	19	24	31	31	23	3
อัตราร้อยละ	1.4	1.4	1.4	2.1	2.2	3.6	3.4	0.7
รวม	65	59	56	77	107	109	69	10

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและวางแผน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

คนต่างด้าวที่ประกอบอาชีพ นักประพันธ์ นักหนังสือพิมพ์ และนักเขียนที่เกี่ยวข้อง ปี 2519 มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 ปี 2520 จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 ปี 2521 จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 ซึ่งมีจำนวนร้อยละมากที่สุด ปี 2522 จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 ปี 2523 จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 ปี 2524 จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4 ปี 2525 จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4 ปี 2526 จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4 จะเห็นได้ว่าจำนวนร้อยละลดลงจากปี 2521 จนถึงปี 2524-2526 คงที่ ส่วนสัญชาติที่เข้ามามากที่สุดได้แก่ สัญชาติ อเมริกัน อังกฤษ และญี่ปุ่นตามลำดับ ในการพิจารณาอนุญาตโดยทั่วไปถ้าเป็นนักหนังสือพิมพ์ และนักเขียนจะขอหนังสือรับรองจากกรมสารนิเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ส่วนนักประพันธ์โดยทั่วไปจะเป็นอาชีพอิสระ จึงต้องมีหลักฐาน เอกสารว่าเข้ามาเพื่อเขียนหนังสือเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ทั่วโลกรู้จักประเทศไทยมากขึ้น เมื่อตรวจหลักฐาน เอกสาร และหนังสือรับรองถูกต้องจึงอนุญาต

ตารางที่ 3.13 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตประกอบอาชีพนักร้องแบบพานิชยกรรมและผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม นักโฆษณา จำแนกตามสัญชาติ ปี 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	2526	2525	2524	2523	2522	2521	2520	2519
สัญชาติจีน	-	5	2	1	2	-	-	1
สัญชาติญี่ปุ่น	-	-	1	-	8	-	2	-
สัญชาติอเมริกัน	2	18	-	-	17	-	-	-
สัญชาติอินเดีย	-	-	-	-	-	-	1	-
สัญชาติอังกฤษ	4	30	1	1	47	-	-	-
สัญชาติเยอรมัน	-	-	-	-	-	-	-	-
สัญชาติฟิลิปปินส์	-	-	1	-	12	-	-	-
อื่น ๆ	1	2	5	2	39	-	-	-
อัตราร้อยละ	0.1	1.3	0.3	0.1	2.6	-	0.2	0.1
รวม	7	55	10	4	125	-	3	1

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและวางแผน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

คนต่างด้าวที่ประกอบอาชีพ นักร้องแบบพานิชยกรรม ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และนักเขียนงานโฆษณาในปี 2519 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.1 ปี 2520 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2 ปี 2521 ไม่มีคนต่างด้าวเข้ามา ปี 2522 จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 ปี 2523 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.1 ปี 2524 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ปี 2525 จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ปี 2526 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 0.1 จะเห็นได้ว่าจำนวนและร้อยละไม่แน่นอนขึ้น ๆ ลง ๆ ในปี 2522 มีร้อยละมากที่สุดและก็จะลดลงและมีเพิ่มขึ้น ส่วนสัญชาติที่เข้ามามากที่สุดได้แก่ อังกฤษ นอกนั้นไม่แน่นอน ในการพิจารณาโดยทั่วไปอาชีพนักร้องแบบพานิชยกรรมผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจะเข้ามาในระยะสั้นมีเวลาที่แน่นอนซึ่งเข้ามาช่วยเหลือแนะนำในการออกแบบผลิตภัณฑ์สินค้าเพื่อส่งออกไปแข่งขันกับต่างประเทศ เมื่อดูหลักฐาน เอกสาร แล้วจะอนุญาตให้เพื่อเป็นการส่งเสริมในการผลิตสินค้าไทย ส่วนอาชีพที่นักเขียนงานโฆษณาโดยทั่วไปบริษัทแม่ของคนต่างด้าวจะส่งเข้ามาเพื่อเข้ามาให้แนวความคิดสร้างสรรค์แก่ลูกค้าซึ่งเป็นคนต่างด้าวด้วยกันและคนไทยยังมีความสามารถไม่พอก็จะทำงานประเภทนี้ เพราะเป็นงานละเอียดอ่อนมีการแข่งขันมากและผลประโยชน์มากด้วย เมื่อดูหลักฐาน เอกสาร ถูกต้องจึงจะอนุญาต

ตารางที่ 3.14 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตประกอบอาชีพ นักดนตรี นักขับร้องเพลง และ นักแสดง จำแนกตามสัญชาติ ปี 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	2526	2525	2524	2523	2522	2521	2520	2519
สัญชาติจีน	19	46	6	25	2	142	288	172
สัญชาติญี่ปุ่น	14	8	18	57	11	12	39	6
สัญชาติอเมริกัน	125	124	96	119	52	22	79	117
สัญชาติอินเดีย	7	-	8	1	-	1	1	1
สัญชาติอังกฤษ	197	173	112	168	127	73	26	10
สัญชาติเยอรมัน	1	12	-	26	2	2	28	36
สัญชาติฟิลิปปินส์	42	33	33	50	72	57	42	8
อื่น ๆ	196	189	167	118	109	102	184	107
อัตราร้อยละ	12.7	13.7	10.9	15.3	7.7	13.4	34.2	33.9
รวม	601	585	440	564	375	411	687	457

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและวางแผน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

คนต่างด้าวที่ประกอบอาชีพ นักดนตรี นักขับร้องเพลง และนักแสดงในปี 2519 จำนวน 457 คน คิดเป็นร้อยละ 33.9 ปี 2520 จำนวน 687 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 ปี 2521 จำนวน 411 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4 ปี 2522 จำนวน 375 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ปี 2523 จำนวน 564 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 ปี 2524 จำนวน 440 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 ปี 2525 จำนวน 585 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7 ปี 2526 จำนวน 601 คน เป็นร้อยละ 12.7 จะเห็นได้ว่าจำนวนและร้อยละที่เข้ามาในช่วงแรกมากและค่อย ๆ ลดลงตั้งแต่ปี 2521 ส่วนสัญชาติที่เข้ามามากที่สุดได้แก่สัญชาติอังกฤษ รองลงมาสัญชาติอเมริกัน ในการพิจารณาอนุญาตกองงานคนต่างด้าวพยายามที่จะลดอาชีพนี้ลงอยู่แล้วจะอนุญาตเฉพาะสถานประกอบการที่นำคนต่างด้าว เข้ามามีกิจการขนาดใหญ่และจำเป็นต้องบริการคนต่างด้าวด้วยกัน ดังนั้นเมื่อมีหลักฐาน เอกสาร ขนาดของธุรกิจ ประเภทธุรกิจและความจำเป็นต้องนำคนต่างด้าวเข้ามาจึงจะอนุญาต

ตารางที่ 3.15 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตประกอบอาชีพ นักกีฬาอาชีพ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
 จำแนกตามสัญชาติ ปี 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	2526	2525	2524	2523	2522	2521	2520	2519
สัญชาติจีน	-	-	1	-	-	-	-	-
สัญชาติญี่ปุ่น	-	-	-	-	-	-	-	-
สัญชาติคือ เมริกัน	14	-	2	-	-	-	-	-
สัญชาติอินเดีย	-	-	-	-	-	-	-	-
สัญชาติอังกฤษ	1	-	-	-	-	-	-	-
สัญชาติเยอรมัน	1	-	-	-	-	-	-	-
สัญชาติฟิลิปปินส์	-	-	-	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	-	-	3	-	-	-	-	-
อัตราร้อยละ	0.3	-	0.2	-	-	-	-	-
รวม	16	-	6	-	-	-	-	-

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและวางแผนงาน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

คนต่างด้าวที่ประกอบอาชีพ นักกีฬาอาชีพ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ในปี 2519-2523
 ไม่มีคนต่างด้าวเข้ามา หึ่งจะเริ่มเข้ามาในปี 2524 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2 ปี 2525
 ก็ไม่มีคนต่างด้าวเข้ามา พอปี 2526 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 จะเห็นว่าจำนวนและร้อยละ
 ยังน้อยมาก ส่วนสัญชาติที่เข้ามามากที่สุดได้แก่ สัญชาติคือ เมริกัน ในการพิจารณาอนุญาตโดยทั่วไปคน
 ต่างด้าวจะ เข้ามาช่วยเหลือตามโครงการช่วยเหลือระหว่างประเทศในด้านส่งเสริมกีฬาของประเทศไทย
 ดังนั้นคนต่างด้าวที่มีหนังสือรับรองจากองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งชาติ เข้ามาเพื่อช่วยเหลือด้านกีฬาของ
 ประเทศเมื่อหลักฐาน เอกสาร และหนังสือรับรองถูกต้องจึงจะอนุญาต

ตารางที่ 3.16 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตประกอบอาชีพพนักงานแปลล่าม และเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ จำนวนตามสัญชาติ ปี 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	2526	2525	2524	2523	2522	2521	2520	2519
สัญชาติจีน	10	3	4	6	5	5	1	1
สัญชาติญี่ปุ่น	4	4	3	1	4	1	-	2
สัญชาติอเมริกัน	-	-	1	3	-	3	1	2
สัญชาติอินเดีย	1	-	-	4	5	-	1	2
สัญชาติอังกฤษ	-	4	2	1	2	1	1	-
สัญชาติเยอรมัน	2	1	-	1	-	-	-	1
สัญชาติฟิลิปปินส์	2	2	-	3	-	1	-	-
อื่น ๆ	5	4	11	10	12	7	2	3
อัตราร้อยละ	0.5	0.4	0.5	0.8	0.6	0.6	0.3	0.8
รวม	24	18	21	29	28	18	6	11

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและวางแผนงาน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

คนต่างด้าวที่ประกอบอาชีพพนักงานแปลล่าม และเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ ในปี 2519 จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ปี 2520 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ปี 2521 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ปี 2522 จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ปี 2523 จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ปี 2524 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ปี 2525 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 ปี 2526 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 สัญชาติจีนเข้ามามากที่สุดจำนวน 10 คน จะเห็นได้ว่าร้อยละมีความใกล้เคียงกันมากของแต่ละปี ส่วนสัญชาติที่เข้ามามากที่สุดได้แก่ จีน ญี่ปุ่น ตามลำดับในการพิจารณาอนุญาตโดยทั่วไปคนต่างด้าว เข้ามาจะเป็นในรูปองค์การระหว่างประเทศหรือหอการค้าต่างประเทศส่ง เข้ามาเพื่อประจำหน่วยงานในประเทศต้องขอหนังสือรับรองจากกรมสารนิเทศ กระทรวงการต่างประเทศเพื่อสะดวกในการขออนุญาต เมื่อหลักฐาน เอกสาร และหนังสือรับรองจึงอนุญาต

ตารางที่ 3.17 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตประกอบอาชีพ ผู้ปฏิบัติงาน และงานจัดการ

จำแนกตามสัญชาติ ปี 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	2526	2525	2524	2523	2522	2521	2520	2519
สัญชาติจีน	126	155	129	50	51	138	43	18
สัญชาติญี่ปุ่น	293	441	466	251	304	599	284	160
สัญชาติอเมริกา	101	135	144	97	109	146	75	48
สัญชาติอินเดีย	46	96	127	18	22	128	51	55
สัญชาติอังกฤษ	99	145	120	85	87	124	88	55
สัญชาติเยอรมัน	27	45	48	32	35	49	28	22
สัญชาติฟิลิปปินส์	4	19	24	11	8	26	13	5
อื่น ๆ	334	406	419	199	212	384	194	105
อัตราร้อยละ	21.7	33.8	36.7	20.1	16.9	51.9	38.6	34.8
รวม	1030	1442	1477	743	828	1594	776	468

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและแรงงาน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

คนต่างด้าวที่ประกอบอาชีพ ผู้ปฏิบัติงานและงานจัดการ ในปี 2519 จำนวน 468 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 ปี 2520 จำนวน 776 คน คิดเป็นร้อยละ 37.6 ปี 2521 จำนวน 1,594 คน คิดเป็นร้อยละ 51.9 ซึ่งมีจำนวนและร้อยละมากที่สุด ปี 2522 จำนวน 828 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 ปี 2523 จำนวน 743 คน คิดเป็นร้อยละ 20.1 ปี 2524 จำนวน 1,477 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 ปี 2525 จำนวน 1,442 คน คิดเป็นร้อยละ 33.8 ปี 2526 จำนวน 1,030 คน คิดเป็นร้อยละ 21.7 จะเห็นว่าจำนวนและร้อยละในช่วง ปี 2519-2521 จะขึ้นมาตลอดและจนถึงปี 2523 และขึ้นปี 2524-2526 จำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ส่วนสัญชาติที่เข้ามามากที่สุดได้แก่ ญี่ปุ่น ตั้งแต่ปี 2519-2526 รองลงมาสัญชาติอเมริกา และจีน ในการพิจารณาอนุญาตโดยทั่วไปมีแนวโน้มจะลดลง โดยจะพิจารณาเฉพาะรายที่จำเป็นจริง ๆ เพราะคนงานไทยมีความสามารถที่จะทำงานด้านนี้ได้ ส่วนสถานประกอบการที่จะขอคนต่างด้าวเข้ามา ไม่ว่าจะ เป็นการลงทุนหรือ เข้ามาปฏิบัติงานในประเทศหรือ เข้ามาบริหารงานซึ่งลงทุนร่วมกับคนไทย เมื่อมีเอกสาร หลักฐาน ขนาดของธุรกิจและความจำเป็นที่จะต้องนำคนต่างด้าวเข้ามาจึงอนุญาต

ตารางที่ 3.18 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตประกอบอาชีพ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ชำนาญต่าง ๆ
 จำแนกตามสัญชาติ ปี 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	2526	2525	2524	2523	2522	2521	2520	2519
สัญชาติจีน	140	45	6	18	18	-	-	-
สัญชาติญี่ปุ่น	252	121	44	55	29	-	-	-
สัญชาติอเมริกัน	23	20	16	22	12	-	-	-
สัญชาติอินเดีย	4	5	3	2	4	-	-	-
สัญชาติอังกฤษ	34	21	10	25	11	-	-	-
สัญชาติเยอรมัน	12	13	8	9	7	-	-	-
สัญชาติฟิลิปปินส์	2	4	-	2	2	-	-	-
อื่น ๆ	130	65	73	47	33	-	-	-
อัตราร้อยละ	12.6	6.7	4	4.9	2.4	-	-	-
รวม	597	294	160	180	116	-	-	-

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและแผนงาน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

คนต่างด้าวที่ประกอบอาชีพ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ชำนาญต่าง ๆ ในปี 2519-2521 ไม่มีคนต่าง
 ด้าวเข้ามา ปี 2522 จำนวน 116 คิดเป็นร้อยละ 2.4 ปี 2523 จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ
 4.9 ปี 2524 จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 4 ปี 2525 จำนวน 294 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7
 ปี 2526 จำนวน 597 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6 คิดเป็นจำนวนร้อยละมากที่สุดจะเห็นได้ว่าจำนวนและ
 ร้อยละของอาชีพนี้มีการเพิ่มขึ้นมาตลอด ส่วนสัญชาติที่เข้ามามากที่สุดได้แก่ ญี่ปุ่น จีน อังกฤษ และ
 อเมริกา ตามลำดับในการพิจารณาอนุญาตโดยทั่วไปสถานประกอบการจะเป็นผู้นำคนต่างด้าว เข้ามา
 ซึ่งเป็นการนำเข้ามาเพราะ เป็นการอาศัยความชำนาญงานต่าง ๆ ของคนต่างด้าวและสามารถพิสูจน์ได้
 ว่างานดังกล่าวที่คนงานไทยไม่มีความชำนาญและ เชี่ยวชาญมากพอที่จะอนุญาตให้ เมื่อตรวจสอบหลักฐาน
 เอกสาร ขนาดธุรกิจ และความจำเป็นที่ต้องนำคนต่างด้าว เข้ามาจึงอนุญาต

ตารางที่ 3.19 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตประกอบอาชีพ ผู้ให้คำแนะนำปรึกษา จำแนกตามสัญชาติ ปี 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริม การลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	2526	2525	2524	2523	2522	2521	2520	2519
สัญชาติจีน	6	8	9	-	-	-	-	-
สัญชาติญี่ปุ่น	72	47	35	-	-	-	-	-
สัญชาติอเมริกัน	25	21	20	-	-	-	-	-
สัญชาติอินเดีย	6	6	1	-	-	-	-	-
สัญชาติอังกฤษ	19	7	10	-	-	-	-	-
สัญชาติเยอรมัน	22	5	-	-	-	-	-	-
สัญชาติฟิลิปปินส์	6	2	1	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	46	26	40	-	-	-	-	-
อัตราร้อยละ	4.3	2.9	2.9	-	-	-	-	-
รวม	202	122	116	-	-	-	-	-

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและแผนงาน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

คนต่างด้าวที่ประกอบอาชีพ ผู้ให้คำแนะนำปรึกษาในช่วงปี 2519-2523 ไม่มีคนต่างด้าวเข้ามา พอปี 2524 จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 ปี 2525 จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 ปี 2526 จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 จะเห็นได้ว่าร้อยละและจำนวนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ส่วนสัญชาติที่เข้ามามากที่สุดได้แก่ ญี่ปุ่น อเมริกัน และอังกฤษ ตามลำดับ ในการพิจารณาอนุญาตโดยทั่วไปคนต่างด้าวจะเข้ามาประกอบอาชีพผู้ให้คำแนะนำปรึกษาจากบริษัทแม่ที่ส่งเข้ามาให้คำแนะนำและปรึกษากับบริษัทสาขาที่อยู่ในประเทศไทยเกี่ยวกับการวางแผนและปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งสถานประกอบการที่ต้องการให้คนต่างด้าว เข้ามาช่วยเหลือให้คำแนะนำและหน่วยงานของรัฐที่ได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้มาช่วยเหลือในกิจการของหน่วยงานนั้น เมื่อเอกสารหลักฐาน ขนาดธุรกิจ และความจำเป็นในการต้องนำคนต่างด้าว เข้ามาจึงอนุญาต

ตารางที่ 3.20 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตประกอบอาชีพ ผู้บริหารและผู้จัดการเกี่ยวกับการค้าส่งและค้าปลีก จำแนกตามสัญชาติ ปี 2519-2526. ประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	2526	2525	2524	2523	2522	2521	2520	2519
สัญชาติจีน	22	9	-	47	47	-	-	-
สัญชาติญี่ปุ่น	128	5	-	102	210	-	-	-
สัญชาติอเมริกัน	27	2	-	27	45	-	-	-
สัญชาติอินเดีย	48	11	-	56	131	-	-	-
สัญชาติอังกฤษ	28	6	-	40	57	-	-	-
สัญชาติเยอรมัน	15	1	-	8	30	-	-	-
สัญชาติฟิลิปปินส์	1	-	-	22	15	-	-	-
อื่น ๆ	139	5	-	100	177	-	-	-
อัตราร้อยละ	8.6	0.9	-	10.9	14.5			
รวม	408	39	-	402	712	-	-	-

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและแผนงาน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

คนต่างด้าวที่ประกอบอาชีพ ผู้บริหารและจัดการเกี่ยวกับการค้าส่งและค้าปลีก ในปี 2519-2526 ยังไม่มีคนต่างด้าวเข้ามา ในปี 2522 จำนวน 712 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 ปี 2523 จำนวน 402 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 ปี 2524 ไม่มีคนต่างด้าวเข้ามา ปี 2525 จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 ปี 2526 จำนวน 408 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 จะเห็นว่าร้อยละและจำนวนไม่มีความแน่นอนบางปีก็มากหรือไม่มีเข้ามาเลย ส่วนสัญชาติที่เข้ามามากที่สุดได้แก่สัญชาติ ญี่ปุ่น อินเดีย อังกฤษ และอเมริกันตามลำดับ ในการพิจารณาอนุญาตโดยทั่วไปคนต่างด้าวจะเข้ามาลงทุนในการค้าส่งและค้าปลีก รวมทั้งบริษัทแม่ขยายสาขาเข้ามาในประเทศไทยจึงจำเป็นต้องนำคนต่างด้าวเข้ามาบริหารและจัดการ เมื่อตรวจดูขนาดธุรกิจ เอกสาร หลักฐาน และความจำเป็นที่จะต้องให้คนต่างด้าวเข้ามาจึงอนุญาต แต่ในปัจจุบันบางหน่วยงานของกองงานคนต่างพยายามที่จะลดจำนวนให้เฉพาะผู้มีควมสำคัญที่เข้ามาลงทุน เท่านั้น

ตารางที่ 3.21 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตประกอบอาชีพ ผู้ปฏิบัติงานที่เป็นเจ้าของกิจการ
ทางด้านการค้าส่งและค้าปลีก จำแนกตามสัญชาติ ปี 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริม
การลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	2526	2525	2524	2523	2522	2521	2520	2519
สัญชาติจีน	10	3	20	19	43	19	-	-
สัญชาติญี่ปุ่น	-	-	-	2	-	4	-	-
สัญชาติอเมริกัน	-	1	-	-	2	-	-	-
สัญชาติอินเดีย	7	2	13	5	28	-	-	-
สัญชาติอังกฤษ	-	-	-	1	-	-	-	-
สัญชาติเยอรมัน	-	-	-	-	1	-	-	-
สัญชาติฟิลิปปินส์	-	-	-	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	3	-	9	6	10	3	-	-
อัตราร้อยละ	0.4	0.2	0.8	1.1	1.7	0.9	-	-
รวม	20	6	42	33	84	26	-	-

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและแผนงาน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

คนต่างด้าวที่ประกอบอาชีพ ผู้ปฏิบัติงานที่เป็นเจ้าของกิจการด้านการค้าส่งและค้าปลีก ใน
ปี 2519-2520 ไม่มีคนต่างด้าวเข้ามา ปี 2521 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 ปี 2522 จำนวน
84 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 ปี 2523 จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 ปี 2524 จำนวน 42 คน
คิดเป็นร้อยละ 0.8 ปี 2525 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2 ปี 2526 จำนวน 20 คน คิดเป็น
ร้อยละ 0.4 เมื่อดูจำนวนและร้อยละจะเห็นว่าร้อยละและจำนวนไม่แน่นอนบางปีมากบางปีน้อย
ไม่สม่ำเสมอ ส่วนสัญชาติที่เข้ามาสม่ำเสมอคือ สัญชาติจีน และสัญชาติอินเดีย นอกนั้นไม่แน่นอน ใน
การพิจารณาอนุญาตโดยทั่วไปจะเป็นคนต่างด้าวที่มีใบอนุญาตประกอบอาชีพหนึ่งคน เท่านั้นมาขอแจ้ง เปลี่ยน
อาชีพ สถานประกอบการเท่านั้น ส่วนคนต่างด้าวที่เข้ามาลงทุน เป็นเจ้าของกิจการมีน้อยมาก ซึ่งโดย
ทั่วไปจะไม่ได้รับอนุญาต ดังนั้นเมื่อมีหลักฐาน เอกสาร ถูกต้องจะได้รับอนุญาต

ตารางที่ 3.22 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตประกอบอาชีพ ผู้ควบคุมการจัดซื้อ จำแนกตามสัญชาติ ปี 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	2526	2525	2524	2523	2522	2521	2520	2519
สัญชาติจีน	-	1	1	-	-	-	-	-
สัญชาติญี่ปุ่น	-	-	-	-	-	-	-	-
สัญชาติอเมริกัน	-	1	1	-	-	-	-	-
สัญชาติอินเดีย	-	-	1	-	1	-	-	-
สัญชาติอังกฤษ	-	1	-	-	-	-	-	-
สัญชาติเยอรมัน	-	1	-	1	-	-	-	-
สัญชาติฟิลิปปินส์	-	-	-	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	-	1	1	-	-	-	-	-
อัตราร้อยละ	-	0.1	0.1	-	-	-	-	-
รวม	-	5	4	1	1	-	-	-

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและแผนงาน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

คนต่างด้าวที่ประกอบอาชีพ ผู้ควบคุมการจัดซื้อ ในปี 2519-2521 ไม่มีคนต่างด้าวเข้ามาปี 2522-2523 มีเข้ามาจำนวน 1 คน จึงไม่สามารถหาร้อยละได้ ปี 2524 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.1 ปี 2525 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 0.1 และในปี 2526 ไม่มีคนต่างด้าวเข้ามา จะเห็นได้ว่าจำนวนและร้อยละนั้นน้อยมากไม่สามารถเปรียบเทียบได้ ส่วนสัญชาติก็เช่นกันไม่แน่นอนในการพิจารณาอนุญาตโดยทั่วไปคนต่างด้าวจะถูกส่งมาจากบริษัทแม่ให้มาควบคุมดูแลเกี่ยวกับการจัดซื้อของบริษัทสาขาในประเทศไทย ซึ่งแต่เดิมนักอนุญาตให้เพราะเห็นความจำเป็นที่จะต้องมาควบคุมการจัดซื้อแต่ในปัจจุบันไม่อนุญาตเพราะถือว่าคนงานไทยมีความสามารถพอที่จะทำได้และคนต่างด้าวควรเปิดโอกาสให้คนงานไทยเข้ามามีส่วนร่วมในกิจการของคนต่างด้าว

ตารางที่ 3.29 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับประกอบอาชีพ ผู้จัดการ ผู้ควบคุมดูแล และบริหารการ
ขายอาหารและที่พัก จำแนกตามสัญชาติ ปี 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	2526	2525	2524	2523	2522	2521	2520	2519
สัญชาติจีน	8	5	6	6	17	2	4	-
สัญชาติญี่ปุ่น	17	8	6	5	19	6	1	3
สัญชาติอเมริกัน	6	-	1	3	7	-	2	-
สัญชาติอินเดีย	4	2	-	1	6	1	-	-
สัญชาติอังกฤษ	7	5	4	3	9	1	-	-
สัญชาติเยอรมัน	4	6	2	2	13	-	-	-
สัญชาติฟิลิปปินส์	1	1	-	1	3	1	4	-
อื่น ๆ	48	42	17	22	58	5	9	4
อัตราร้อยละ	2	1.6	0.9	1.2	2.7	0.5	1	0.5
รวม	95	69	36	43	132	16	20	7

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและแผนงาน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

คนต่างด้าวที่ประกอบอาชีพ ผู้จัดการ ผู้ควบคุมดูแล และบริหารการขายอาหารและที่พัก ปี 2519 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ปี 2520 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 1 ปี 2521 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ปี พ.ศ. 2522 จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 ปี 2523 จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 ปี 2524 จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 ปี 2525 จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 ปี 2526 จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 2 จะเห็นได้ว่าจำนวนและร้อยละไม่แน่นอน แต่ละมีส่วนสัญชาติที่เข้ามามากที่สุดได้แก่ ญี่ปุ่น จีน อังกฤษ เยอรมัน และอเมริกัน ตามลำดับ ในการพิจารณาอนุญาตโดยทั่วไป อาชีพนี้คนต่างด้าวมีประสบการณ์ ความสามารถ และความชำนาญพิเศษ เขา มีขอบข่ายงานทั่วโลกซึ่งต้องมีการประสานงานและร่วมมือกัน คนไทยที่จะเข้ามามีบทบาทในอาชีพนี้ ไม่นานนักจึงขาดประสบการณ์และความสามารถ ดังนั้นสถานประกอบการที่ต้องการนำคนต่างด้าวเข้ามา จึงอนุญาต เมื่อดูตำแหน่ง อาชีพ และความจำเป็นที่จะต้องนำคนต่างด้าวเข้ามาเพื่อประกอบอาชีพจึง อนุญาต

ตารางที่ 3.24 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตประกอบอาชีพ ผู้ปรุงอาหาร และผู้ปฏิบัติงาน
ที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามสัญชาติ ปี 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	2526	2525	2524	2523	2522	2521	2520	2519
สัญชาติจีน	18	3	21	13	10	8	4	-
สัญชาติญี่ปุ่น	15	7	10	6	1	27	13	8
สัญชาติอเมริกัน	-	-	-	1	-	1	2	1
สัญชาติอินเดีย	1	2	2	1	-	4	-	1
สัญชาติอังกฤษ	8	2	-	-	-	3	-	-
สัญชาติเยอรมัน	7	2	2	-	2	-	2	-
สัญชาติฟิลิปปินส์	-	-	-	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	33	16	12	10	2	6	2	-
อัตราร้อยละ	1.7	0.8	1.2	0.8	0.5	1.6	1.2	0.8
รวม	82	32	47	31	24	49	23	10

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและแผนงาน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

คนต่างด้าวที่ประกอบอาชีพ ผู้ปรุงอาหาร และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ปี 2519 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ปี 2520 จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 ปี 2521 จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 ปี 2522 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ปี 2523 จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ปี 2524 จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 ปี 2525 จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ปี 2526 จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 จะเห็นได้ว่าจำนวนและร้อยละที่เข้ามาไม่แน่นอนขึ้น ๆ ลง ๆ แต่ละปี ส่วนสัญชาติที่เข้ามามากที่สุดได้แก่ ญี่ปุ่น ซึ่งเข้ามาในช่วงแรก พอช่วงต่อมาสัญชาติจีน เข้ามามาก ในการพิจารณาอนุญาตโดยทั่วไปสถานประกอบการเป็นผู้ขอ นำคนต่างด้าวเข้ามาเพราะถือความจำเป็นที่จะต้องนำมาเพื่อเอาใจผู้ซื้อบริการ ซึ่งมีทั้งคนไทยและต่างชาติ ซึ่งเป็นอาชีพที่ต้องการความละเอียดอ่อนมากในขณะที่กิจการประเภทนี้มีการแข่งขันสูงมาก ดังนั้นจะพิจารณาอนุญาตต่อ เมื่อดูหลักฐาน เอกสาร และความจำเป็นที่ต้องนำคนต่างด้าวเข้ามา

ตารางที่ 3.25 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตประกอบอาชีพ พนักงานต้อนรับภาคพื้นดิน จำแนกตามสัญชาติ ปี 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	2526	2525	2524	2523	2522	2521	2520	2519
สัญชาติจีน	-	-	-	-	-	-	-	-
สัญชาติญี่ปุ่น	-	-	-	-	-	-	-	2
สัญชาติอเมริกัน	-	-	-	-	-	-	-	-
สัญชาติอินเดีย	-	-	-	-	-	1	-	-
สัญชาติอังกฤษ	-	-	-	-	-	-	-	-
สัญชาติเยอรมัน	-	-	-	-	-	-	-	-
สัญชาติฟิลิปปินส์	-	-	-	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	-	-	2	-	-	-	-	1
อัตราร้อยละ	-	-	-	-	-	-	-	0.1
รวม	-	-	2	-	-	1	-	3

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและแผนงาน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

จำนวนคนต่างด้าวที่ประกอบอาชีพ พนักงานต้อนรับพื้นดิน ปี 2589 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.1 ปี 2521 จำนวน 1 คน ไม่สามารถคิดร้อยละได้ ปี 2524 จำนวน 2 คน ไม่สามารถคิดร้อยละได้ นอกนั้นไม่มีคนต่างด้าวเข้ามาเลย จะเห็นได้ว่าจำนวนและร้อยละไม่แน่นอนไม่สามารถสรุปได้ส่วนสัญชาติก็เช่นกันไม่สามารถสรุปได้ ในการพิจารณาโดยทั่วไปบริษัทการบินไทย และเดินอากาศไทยเป็นผู้ขอคนต่างด้าวเข้า โดยขอหนังสือรับรองจาก กรมการนิเทศน์ กระทรวงคมนาคม เพราะ เรื่อง เกี่ยวกับภาษาบางประเทศคนไทยยังไม่มีความสามารถพอและยังขาดบุคคลซึ่งมีประสบการณ์และความชำนาญพิเศษ แต่ในปัจจุบันไม่มีการขออนุญาตให้คนต่างด้าว เข้ามาประกอบอาชีพนี้ เนื่องจากคนไทยมีความรู้ความสามารถ เท่าเทียมคนต่างด้าวแล้ว

ตารางที่ 3.26 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตประกอบอาชีพ ผู้แนะนำความงาม นางแบบ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามสัญชาติ ปี 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริม การลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	2526	2525	2524	2523	2522	2521	2520	2519
สัญชาติจีน	-	1	-	-	-	-	-	1
สัญชาติญี่ปุ่น	3	2	4	-	-	1	3	1
สัญชาติอเมริกัน	1	4	-	-	-	-	-	1
สัญชาติอินเดีย	-	-	-	-	-	1	1	-
สัญชาติอังกฤษ	2	3	1	-	-	1	1	11
สัญชาติเยอรมัน	-	-	-	-	-	1	-	-
สัญชาติฟิลิปปินส์	1	-	-	-	-	-	3	-
อื่น ๆ	3	-	-	-	-	17	6	15
อัตราร้อยละ	0.2	0.2	0.1	-	-	0.7	0.7	2.2
รวม	10	10	5	-	-	21	14	29

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและแผนงาน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

คนต่างด้าวที่ประกอบอาชีพ ผู้แนะนำความงาม นางแบบ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ปี 2519 จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 ปี 2520 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 ปี 2521 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 ปี 2522 ปีละปี 2523 ไม่มีคนต่างด้าวเข้ามา ปี 2524 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 0.1 ปี 2525 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2 ปี 2526 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2 จะเห็นได้ว่าจำนวนและร้อยละลดลง ส่วนสัญชาติที่เข้ามาก็ไม่แน่นอนไม่ สามารถสรุปได้ว่าสัญชาติใด เข้ามามากที่สุดในการพิจารณาอนุญาตโดยทั่วไปสถานประกอบการจะเป็น ผู้ขอคนต่างด้าวเข้ามา เพื่อมาแนะนำความรู้นักเรียนของคน ซึ่งการพิจารณาแต่เดิมจะอนุญาต ให้เพราะคนงานไทยยังไม่มีความสามารถพอ แต่ในปัจจุบันนี้ลดลงไปมาก เนื่องจากคนงานไทยมีความ สามารถที่จะทำอาชีพนี้เท่าเทียมคนต่างด้าวและไม่มีความจำเป็นต้องอนุญาตยกเว้นสถานประกอบการ มีเหตุผลเพียงพอที่จะนำคนต่างด้าวเข้ามา ในปัจจุบันสถานประกอบการไม่แจ้งให้กองงานคนต่างด้าว ว่ามีการนำคนต่างด้าว เข้ามาจึงทำให้ตัวเลขของอาชีพนี้ลดลง

ตารางที่ 3.27 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบอาชีพ ยาม และพนักงานรักษาความปลอดภัย จำแนกตามสัญชาติ ปี พ.ศ. 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	2526	2525	2524	2523	2522	2521	2520	2519
สัญชาติจีน	1	3	-	1	2	1	-	-
สัญชาติญี่ปุ่น	-	-	1	-	-	1	-	1
สัญชาติอเมริกัน	1	-	2	-	-	-	-	-
สัญชาติอินเดีย	12	11	21	22	40	43	1	2
สัญชาติอังกฤษ	-	-	-	-	1	2	-	-
สัญชาติเยอรมัน	-	-	-	-	1	1	-	1
สัญชาติฟิลิปปินส์	-	-	-	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	-	1	2	1	4	8	5	2
อัตราร้อยละ	0.3	0.4	0.6	0.7	1	1.8	0.3	0.4
รวม	14	15	26	24	48	56	6	6

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและแผนงาน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

คนต่างด้าวที่ประกอบอาชีพ ยาม และพนักงานรักษาความปลอดภัย ปี 2519 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 ปี 2520 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ปี 2521 จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ปี 2522 จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 1 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 ปี 2524 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ปี 2525 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 ปี 2526 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 จะเห็นว่าจำนวนและร้อยละจะค่อย ๆ ลดลงตั้งแต่ปี 2521 เป็นต้นมา ส่วนสัญชาติที่เข้ามามากที่สุดได้แก่ สัญชาติอินเดีย นอกนั้นไม่แน่นอนในการพิจารณาอนุญาต โดยทั่วไปจะไม่อนุญาตให้คนต่างด้าว เข้ามาประกอบอาชีพนี้ เพราะคนงานไทยสามารถที่จะทำอาชีพนี้ได้ ยกเว้นคนต่างด้าวที่มีใบอนุญาตประกอบอาชีพตลอดชีพมาขอ เปลี่ยนอาชีพหรือย้ายสถานประกอบอาชีพ รวมทั้งคนต่างด้าวที่เข้ามาประกอบอาชีพนานแล้วมีครอบครัวมาขอ เปลี่ยนสถานประกอบอาชีพก็จะอนุญาต เพราะถือหลักมนุษยธรรมซึ่งคน เหล่านั้นมีครอบครัวและไม่สามารถที่จะไปประกอบอาชีพที่อื่นได้แล้ว

ตารางที่ 3.28 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตประกอบอาชีพ ผู้จัดการและดูแลฟาร์ม พืชไร่
จำแนกตามสัญชาติ ปี 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	2526	2525	2524	2523	2522	2521	2520	2519
สัญชาติจีน	-	-	-	1	13	1	-	-
สัญชาติญี่ปุ่น	-	-	1	-	5	1	-	-
สัญชาติอเมริกัน	-	-	-	-	3	-	-	-
สัญชาติอินเดีย	-	-	-	-	1	-	-	-
สัญชาติอังกฤษ	1	-	-	-	-	-	-	-
สัญชาติเยอรมัน	-	-	-	-	1	-	-	-
สัญชาติฟิลิปปินส์	-	-	-	-	1	-	-	-
อื่น ๆ	2	-	-	-	4	2	-	-
อัตราร้อยละ	0.1	-	-	-	0.6	0.1	-	-
รวม	3	-	1	1	28	4	-	-

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและแผนงาน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

คนต่างด้าวที่ประกอบอาชีพ ผู้จัดการและดูแลฟาร์ม ปี 2519-2520 ไม่มีคนต่างด้าวเข้ามาปี 2521 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.1 ปี 2522 จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 สัญชาติจีน เข้ามามากที่สุดจำนวน 13 คน ปี 2523-2524 จำนวน 1 คน ไม่สามารถหาร้อยละได้ ปี 2525 ไม่มีคนต่างด้าวเข้ามา ปี 2526 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.1 จะเห็นได้ว่าจำนวนและร้อยละไม่แน่นอนไม่สามารถสรุปได้ ส่วนสัญชาติก็ไม่สามารถสรุปได้ในการพิจารณาโดยทั่วไปสถานประกอบการจะเป็นผู้นำคนต่างด้าวเข้ามาเพื่อควบคุมดูแลให้คำแนะนำและปรึกษาในกิจการนี้ แต่ในปัจจุบันนี้คนไทยมีความสามารถที่จะดูแลในกิจการนี้ จึงทำให้คนต่างด้าว เข้ามาน้อย

ตารางที่ 3.29 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตประกอบอาชีพ ผู้ควบคุมการผลิตและหัวหน้างาน
จำแนกตามสัญชาติ ปี 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	2526	2525	2524	2523	2522	2521	2520	2519
สัญชาติจีน	40	48	27	129	373	2	9	1
สัญชาติญี่ปุ่น	56	76	32	200	372	1	1	3
สัญชาติอเมริกัน	31	-	3	29	31	-	14	1
สัญชาติอินเดีย	9	41	6	26	92	1	-	-
สัญชาติอังกฤษ	19	11	5	35	54	-	3	1
สัญชาติเยอรมัน	11	7	3	8	38	-	-	1
สัญชาติฟิลิปปินส์	3	2	1	2	16	1	1	-
อื่น ๆ	53	31	28	86	151	4	7	1
อัตราร้อยละ	4.7	5.1	2.6	1.4	23	0.3	1.7	0.6
รวม	222	216	105	515	1127	9	35	8

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและแผนงาน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

คนต่างด้าวที่ประกอบอาชีพ ผู้ควบคุมงานผลิตและหัวหน้างาน ปี 2519 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ปี 2520 จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 ปี 2521 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ปี 2522 จำนวน 1,127 คน คิดเป็นร้อยละ 23 ปี 2523 จำนวน 515 คน คิดเป็นร้อยละ 14 ปี 2524 จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 ปี 2525 จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 ปี 2526 จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 จะเห็นว่าจำนวนและร้อยละมากที่สุดคือปี 2522 และค่อย ๆ ลดลงมาจนถึงปัจจุบัน ส่วนสัญชาติที่เข้ามามากที่สุดได้แก่ ญี่ปุ่น จีน อังกฤษ ตามลำดับ ในการพิจารณาอนุญาตโดยทั่วไป คนต่างด้าว เข้ามาลงทุนในกิจการอุตสาหกรรมจำเป็นต้องนำผู้ควบคุมงานและหัวหน้าคนงานของเขามาด้วย เพราะ เป็นอุตสาหกรรมที่คนไทยยังไม่มีประสบการณ์และความชำนาญพอที่จะทำได้จนกว่าคนงานไทยจะมีความสามารถแทนคนต่างด้าวจึงจะไม่อนุญาต เมื่อดูหลักฐาน เอกสาร ขนาดธุรกิจ และความจำเป็นต้องนำคนต่างด้าวเข้ามา เมื่อพิสูจน์ได้ว่าจำเป็นจริงจึงอนุญาตให้

ตารางที่ 3.30 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตประกอบอาชีพ ผู้เจาะบ่อ เจาะหลุม ข้างสำรวจน้ำมัน และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามสัญชาติ ปี 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	2526	2525	2524	2523	2522	2521	2520	2519
สัญชาติจีน	-	-	-	-	-	-	-	-
สัญชาติญี่ปุ่น	-	-	-	-	-	-	-	-
สัญชาติอเมริกัน	11	-	9	-	-	-	-	-
สัญชาติอินเดีย	-	-	-	-	-	-	-	-
สัญชาติอังกฤษ	7	-	2	-	-	-	-	-
สัญชาติเยอรมัน	12	-	-	-	-	-	-	-
สัญชาติฟิลิปปินส์	-	-	-	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	30	1	24	-	-	-	-	-
อัตราร้อยละ	1.3	-	0.9	-	-	-	-	-
รวม	60	1	35	-	-	-	-	-

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและแผนงาน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

จำนวนคนต่างด้าวที่ประกอบอาชีพ ผู้เจาะบ่อ เจาะหลุม ข้างสำรวจน้ำมัน และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ปี 2519-2523 ไม่มีคนต่างด้าวเข้ามา ปี 2524 จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 ปี 2525 จำนวน 1 คน ไม่สามารถหาร้อยละได้ ปี 2526 จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 จะเห็นว่าจำนวนและร้อยละยังไม่สามารถสรุปได้เนื่องจาก เป็นอาชีพที่เพิ่งเข้ามา ส่วนสัญชาติก็ไม่สามารถสรุปได้เช่นกันในการพิจารณาอนุญาตโดยทั่วไปอาชีพนี้ เป็นอาชีพใหม่ซึ่งมีเทคโนโลยีสูง สถานประกอบการจะเป็นผู้ขอคนต่างด้าวเข้ามาโดยจะขอหนังสือรับรองจาก การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยเพื่อให้เข้ามาประกอบอาชีพนี้ได้ เมื่อมีหลักฐาน เอกสาร และหนังสือรับรองจึงอนุญาต

ตารางที่ 3.31 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตประกอบอาชีพ ช่างปรับ ดัดตั้ง และซ่อมเครื่องจักรจำแนกตามสัญชาติ ปี 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	2526	2525	2524	2523	2522	2521	2520	2519
สัญชาติจีน	-	33	9	6	23	10	15	6
สัญชาติญี่ปุ่น	1	9	38	12	15	20	17	-
สัญชาติอเมริกัน	2	-	4	-	-	6	3	24
สัญชาติอินเดีย	1	6	32	11	18	4	1	2
สัญชาติอังกฤษ	5	1	2	-	2	4	1	2
สัญชาติเยอรมัน	2	5	5	-	-	1	2	1
สัญชาติฟิลิปปินส์	-	-	-	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	5	-	33	11	11	27	8	16
อัตราร้อยละ	0.3	1.3	3.1	1.1	1.4	2.4	2.3	3.8
รวม	16	54	123	40	69	72	47	51

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและแผนงาน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

คนต่างด้าวที่ประกอบอาชีพ ช่างปรับ ดัดตั้ง และซ่อมเครื่องจักร ปี 2519 จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 ปี 2520 จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 ปี 2521 จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 ปี 2522 จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4 ปี 2523 จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 ปี 2524 จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 เป็นปีที่คนต่างด้าวเข้ามามากที่สุด ปี 2524 จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ปี 2526 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 จะเห็นได้ว่าจำนวนและร้อยละจะไม่แน่นอนแต่ละปีมีเพิ่มขึ้นและลดลง สัญชาติที่เข้ามามากที่สุดได้แก่ ญี่ปุ่น อินเดีย และจีน ตามลำดับ ในการพิจารณาอนุญาตโดยทั่วไปสถานประกอบการ เป็นผู้นำคนต่างด้าวเข้ามาเพื่อติดตั้งเครื่องจักร หรือซ่อมเครื่องจักร ที่ส่งมาจากประเทศของคนต่างด้าวนั้น และคนงานไทยยังไม่มีความรู้ความชำนาญและประสบการณ์ในการติดตั้งหรือซ่อมเครื่องจักร ซึ่งคนต่างด้าวจะเข้ามาในระยะเวลายาวจนกระทั่งการทำงานนั้นเสร็จสิ้นจึงกลับออกนอกประเทศ เมื่อนำหลักฐาน เอกสาร ขนาดธุรกิจ และความจำเป็นต้อนำคนต่างด้าว เข้ามาจึงอนุญาต

ตารางที่ 3.32 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตประกอบอาชีพ ช่างปรับไฟฟ้า และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามสัญชาติ ปี 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	2526	2525	2524	2523	2522	2521	2520	2519
สัญชาติจีน	4	19	2	-	1	2	-	-
สัญชาติญี่ปุ่น	-	2	7	5	5	10	14	30
สัญชาติอเมริกัน	-	5	5	-	-	-	1	-
สัญชาติอินเดีย	2	4	12	-	-	-	-	-
สัญชาติอังกฤษ	3	8	2	-	-	2	-	-
สัญชาติเยอรมัน	4	3	3	-	-	-	-	-
สัญชาติฟิลิปปินส์	-	-	-	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	1	3	7	-	4	-	5	3
อัตราร้อยละ	0.3	1.1	0.9	0.1	0.2	0.5	1	2.5
รวม	14	44	38	5	10	14	20	33

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและแผนงาน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

คนต่างด้าวที่ประกอบอาชีพ ช่างปรับไฟฟ้า และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ปี 2519 จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ปี 2520 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 1 ปี 2521 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ปี 2522 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2 ปี 2523 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 0.1 ปี 2524 จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 ปี 2525 จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 ปี 2526 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 จะเห็นว่าจำนวนและร้อยละไม่แน่นอนส่วนสัญชาติที่เข้ามามากที่สุดได้แก่ ญี่ปุ่น จีน อินเดีย และอังกฤษ ตามลำดับ ในการพิจารณาอนุญาตโดยทั่วไป สถานประกอบการ เป็นผู้นำคนต่างด้าวอาชีพนี้ เข้ามาจะมีระยะเวลาที่แน่นอน โดยมีสัญญากับบริษัทของคนต่างด้าว นั้น ซึ่งคนงานไทยยังมีความสามารถไม่พอและยังเป็นสิ่งใหม่สำหรับคนงานไทยอยู่มาก แต่ถ้าเป็นงานที่คนงานไทยทำได้ก็จะไม่อนุญาต เมื่อดูหลักฐาน เอกสาร ขนาดธุรกิจ และความจำเป็นต่อนำคนต่างด้าว เข้ามาจึงอนุญาต

ตารางที่ 3.33 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตประกอบอาชีพ ช่างต่าง ๆ จำแนกตามสัญชาติ
ปี พ.ศ. 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	2526	2525	2524	2523	2522	2521	2520	2519
สัญชาติจีน	4	24	7	2	13	3	2	-
สัญชาติญี่ปุ่น	2	8	4	3	1	1	1	2
สัญชาติอเมริกัน	-	-	6	1	-	-	-	-
สัญชาติอินเดีย	-	2	21	1	3	1	-	-
สัญชาติอังกฤษ	-	1	1	1	-	1	4	-
สัญชาติเยอรมัน	-	-	2	-	-	-	-	-
สัญชาติฟิลิปปินส์	-	1	-	-	-	1	-	-
อื่น ๆ	1	2	11	5	3	2	2	-
อัตราร้อยละ	0.1	0.9	1.3	0.4	0.4	0.3	0.5	0.1
รวม	7	38	52	13	20	9	9	2

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและแรงงาน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

คนต่างด้าวประกอบอาชีพ ช่างต่าง ๆ ปี 2519 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.1 ปี 2520 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ปี 2521 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ปี 2522 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 ปี 2523 จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 ปี 2524 จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ปี 2525 จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 ปี 2526 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 0.1 จะเห็นว่าจำนวนและร้อยละของแต่ละปีไม่แน่นอน ส่วนสัญชาติที่เข้ามามากที่สุด ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น นอกนั้นไม่แน่นอน ในการพิจารณาอนุญาตโดยทั่วไปสถานประกอบการเป็นผู้ขออนุญาตช่างเหล่านี้เข้ามา ซึ่งช่างเหล่านี้มีความชำนาญ ความสามารถ และประสบการณ์ในงานเหล่านี้อยู่มาก เป็นงานที่คนงานไทยยังไม่มีความรู้ ความสามารถพอ จึงจำเป็นต้องอนุญาตให้เข้ามา แต่ถ้าเป็นงานที่คนงานไทยสามารถทำได้ก็จะไม่อนุญาต เมื่อดูหลักฐาน เอกสาร ขนาดธุรกิจ และความจำเป็นต้องนำคนต่างด้าวเข้ามาจึงอนุญาต

ตารางที่ 3.34 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตประกอบอาชีพ ซึ่งไม่ได้ระบุไว้ในตารางที่กล่าวมาแล้ว จำแนกตามสัญชาติ ปี 2519-2526 ประเภทชั่วคราวและส่งเสริมการลงทุน

จำแนกตามสัญชาติ	2526	2525	2524	2523	2522	2521	2520	2519
สัญชาติจีน	9	4	8	17	13	11	2	1
สัญชาติญี่ปุ่น	17	12	16	7	29	9	8	11
สัญชาติอเมริกัน	14	6	7	1	4	5	4	1
สัญชาติอินเดีย	12	93	33	1	7	4	2	1
สัญชาติอังกฤษ	97	5	7	1	3	4	9	3
สัญชาติเยอรมัน	3	1	10	1	3	5	3	-
สัญชาติฟิลิปปินส์	4	6	-	1	1	-	-	1
อื่น ๆ	82	23	31	27	48	111	11	5
อัตราร้อยละ	5	3.5	2.8	1.5	2.2	4.9	1.9	1.7
รวม	238	150	112	56	108	149	39	23

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและแรงงาน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

คนต่างด้าวที่ประกอบอาชีพซึ่งไม่ได้ระบุไว้ในตารางที่กล่าวมาแล้ว ปี 2519 จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 ปี 2520 จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9 ปี 2521 จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9 ปี 2522 จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 ปี 2523 จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ปี 2524 จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 ปี 2525 จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 ปี 2526 จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 5 จะเห็นได้ว่าจำนวนและร้อยละของแต่ละปีไม่แน่นอน ส่วนสัญชาติก็เช่นกันไม่แน่นอน ในการพิจารณาอนุญาตโดยทั่วไปสถานประกอบการ เป็นผู้นำคนต่างด้าวเข้ามาโดยที่มีความจำเป็น ซึ่งคนงานไทยไม่มีความสามารถ ความชำนาญพิเศษ ประสบการณ์ เพียงพอที่จะทำในกิจการเหล่านั้น ซึ่งเมื่อพิสูจน์ได้ว่าเป็นความจำเป็นจริงตามที่สถานประกอบการนั้นกล่าวไว้ จะอนุญาตถ้ามีหลักฐาน เอกสาร ขนาดธุรกิจ และความจำเป็นต้องนำคนต่างด้าว เข้ามาจึงอนุญาต

ตารางที่ 3.35 การแสดงอัตราค่าเฉลี่ยร้อยละของแต่ละประเภทอาชีพและสัญชาติที่อนุญาตให้คนต่างด้าว
เข้ามาประกอบอาชีพในช่วง พ.ศ. 2519-2526

* ประเภทอาชีพที่คนต่างด้าว เข้ามาประกอบอาชีพ	ค่าเฉลี่ย ร้อยละ	สัญชาติที่ เข้ามามากที่สุด		สัญชาติที่ เข้ามานับรอง	
		สัญชาติ	ค่าเฉลี่ย ร้อยละ	สัญชาติ	ค่าเฉลี่ย ร้อยละ
ผู้ปฏิบัติงานบริการและงานจัดการ	29.80	ญี่ปุ่น	33.48	อเมริกัน	10.23
นักดนตรี นักร้อง และนักแสดง	14.69	อังกฤษ	21.5	อเมริกัน	17.82
ผู้ควบคุมงานผลิต และหัวหน้างาน	7.98	ญี่ปุ่น	33.12	จีน	28.12
นักวิศวกร และนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง	7.49	ญี่ปุ่น	23.57	อเมริกัน	17.95
ผู้ปฏิบัติงานทางศาสนา	7.21	อเมริกัน	57.74	อังกฤษ	5.64
ผู้จัดการค้าส่ง และค้าปลีก	5.57	ญี่ปุ่น	28.51	อินเดีย	15.76
ผู้ชำนาญต่างๆ และผู้เชี่ยวชาญ	4.80	ญี่ปุ่น	37.19	จีน	16.85
ครู อาจารย์	4.28	อเมริกัน	45.36	ญี่ปุ่น	13.16
ประเภทอื่นๆ	3.12	อินเดีย	17.49	อังกฤษ	14.74
นักประพันธ์ และนักเขียนที่เกี่ยวข้อง	1.97	อเมริกัน	21.01	ญี่ปุ่น	17.03
ช่างปรับติดตั้ง เครื่องและซ่อม เครื่องจักร	1.68	ญี่ปุ่น	23.73	จีน	21.61
ผู้ให้คำแนะนำปรึกษา	1.57	ญี่ปุ่น	35.0	อเมริกัน	15.0
ผู้จัดการ ผู้ควบคุมดูแลผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	1.06	ญี่ปุ่น	32.21	จีน	25.84
นักสถิติ นักวิเคราะห์ผลงาน และนักวิชาการ- ที่เกี่ยวข้อง	0.78	ญี่ปุ่น	20.18	อเมริกัน	18.35
ผู้ปฏิบัติงานที่เป็น เจ้าของกิจการทางด้าน- ค้าปลีกและส่ง	0.75	จีน	54.03	อินเดีย	26.07
นักออกแบบพาณิชย์กรรม ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม-	0.73	อังกฤษ	40.49	อเมริกัน	18.05
ยามและพนักงานรักษาความปลอดภัย	0.70	อินเดีย	77.95	จีน	4.10
นักวิทยาศาสตร์ นักวิชาการและผู้ปฏิบัติงาน- ที่เกี่ยวข้อง	0.67	อเมริกัน	26.60	อังกฤษ	22.34
ช่างปรับไฟฟ้าและผู้ปฏิบัติงานไฟฟ้าและ- อิเล็กทรอนิกส์	0.63	ญี่ปุ่น	41.01	จีน	15.73

* หมายเหตุ: มีการเรียงอันดับแต่ละประเภทอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละมากที่สุดจนน้อยที่สุดในช่วง พ.ศ. 2519-2526

ตารางที่ 3.35 (ต่อ)

* ประเภทอาชีพที่คนต่างด้าว เข้ามาประกอบอาชีพ	ค่าเฉลี่ย ร้อยละ	สัญชาติที่ เข้ามามากที่สุด		สัญชาติที่ เข้ามာอันดับรอง	
		สัญชาติ	ค่าเฉลี่ย ร้อยละ	สัญชาติ	ค่าเฉลี่ย ร้อยละ
เจ้าหน้าที่ประจำอากาศยานและวิศวกร					
เครื่องบิน	0.59	อังกฤษ	7.55	ญี่ปุ่น	5.66
พนักงานแปลและ เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์	0.55	จีน	22.58	ญี่ปุ่น	12.26
ช่างต่าง ๆ	0.53	จีน	36.67	ญี่ปุ่น	14.67
แพทย์ เภสัชกร พยาบาลและผู้ปฏิบัติงาน- ที่เกี่ยวข้อง	0.35	อเมริกัน	22.68	ฟิลิปปินส์	18.56
ผู้เจาะบ่อ เจาะหลุม ช่างสำรวจน้ำมันและ- พนักงานที่เกี่ยวข้อง	0.34	อเมริกัน	20.83	เยอรมัน	12.50
ผู้แนะนำความงามและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	0.33	อังกฤษ	20.65	ญี่ปุ่น	19.57
ผู้จัดการและผู้ดูแลฟาร์ม	0.13	จีน	40.54	ญี่ปุ่น	18.92
นักเศรษฐศาสตร์ และนักบัญชี	0.11	อเมริกัน	26.67	ญี่ปุ่น	16.67
ผู้ควบคุมจัดซื้อ	0.05	-	-	-	-
พนักงานต้อนรับภาคพื้นดิน	0.01	-	-	-	-

ที่มา : สถิติแรงงาน กองวิชาการและแรงงาน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

อาจจะกล่าวสรุปได้ว่าแต่ละประเภทอาชีพที่คนต่างด้าว เข้ามาประกอบอาชีพในช่วงปี 2519-2526 มีค่าเฉลี่ยร้อยละมากที่สุดได้แก่อาชีพผู้ปฏิบัติงานบริการและงานจัดการ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 29.80 สัญชาติที่ เข้ามามากที่สุดสัญชาติญี่ปุ่น รองลงมาสัญชาติอเมริกัน อันดับรองได้แก่อาชีพนักดนตรี นักร้องและนักแสดง มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 14.69 สัญชาติที่ เข้ามามากที่สุดสัญชาติอังกฤษ รองลงมาสัญชาติอเมริกัน อันดับสามได้แก่อาชีพผู้ควบคุมงานผลิตและหัวหน้างานมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 7.88 สัญชาติที่ เข้ามามากที่สุดสัญชาติญี่ปุ่น รองลงมาสัญชาติจีน ส่วนอาชีพอันดับรองลงมาให้ดูประกอบจากราย และอาชีพที่ เข้ามาน้อยที่สุดได้แก่อาชีพพนักงานต้อนรับภาคพื้นดิน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 0.01 ส่วนสัญชาติไม่สามารถกล่าวไว้ได้

* หมายเหตุ : มีการเรียงอันดับแต่ละประเภทอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละมากที่สุดจนน้อยที่สุดในช่วง พ.ศ. 2519-2526

จุดเริ่มของปัญหาการว่างงาน¹

ปัญหาการมีงานทำเป็นปัญหาใหญ่อีกปัญหาหนึ่งของประเทศขณะนี้ และจะทวีความสำคัญยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ นับตั้งแต่นี้เป็นต้นไป เป็นความจริงที่ว่าความสนใจในปัญหาการมีงานทำหรือการว่างงานของเรานั้นค่อนข้างน้อยมากในอดีต โดยเฉพาะในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับแรก ๆ เกือบจะไม่พูดถึงปัญหานี้เอาได้เลย ที่เป็นเช่นนี้เพราะปัญหาของประเทศไทยเรามีมากมายหลายปัญหา บางระยะปัญหาบางประเภทก็ขึ้นมาแรง จำเป็นจะต้องแก้ไขก่อน ในขณะที่ปัญหาประเภทอื่น ๆ อาจจะอยู่ในลักษณะซ่อนตัวหรือยังเป็นปัญหาแฝงเร้น ดังเช่นปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการมีงานทำของคนไทย เป็นต้น ซึ่งในระยะแรกเริ่มของการจัดทำแผนพัฒนานั้น ปัญหาชนิดนี้ได้มีความรุนแรงแต่ประการใด เมื่อเทียบกับปัญหาหลักของชาติอื่น ๆ ลักษณะปัญหาในขณะนั้นหนักไปในทางปัญหาการว่างงานซ่อนเร้น หรือการหางานไม่เต็มทีกับปัญหาการว่างงานตามฤดูกาลเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่ปัญหาการว่างงานโดยเปิดเผยยังมีน้อย ดังนั้นความกดดันของปัญหาจึงมีไม่มาก ประกอบกับในระยะต้น เรามีความจำเป็นจะต้องเร่งรัดการสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจทางด้านระบบขอความช่วยเหลือจากธนาคารโลก พลังงาน อุตสาหกรรม ต่าง ๆ รวมตลอดถึงการกระจายบริการสังคมไปทั่วประเทศ ทำให้ปัญหาการว่างงานได้รับความสนใจค่อนข้างน้อยในระยะเริ่มต้นของแผนพัฒนา

พอถึงช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 3 เป็นต้น ก็มีการริเริ่มดำเนินการในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและสังคมมากขึ้น โดยเริ่มมีแผนประชากรอย่างจริงจัง เป็นครั้งแรก โดยพยายามลดอัตราการเพิ่มของประชากร มาตรการด้านลดอัตราการเพิ่มของประชากรนี้น่าจะมีผลในการลดความกดดันเกี่ยวกับการว่างงานลงไปได้บ้าง แต่ปัญหาก็มีอยู่ว่าคนที่เกิดขึ้นมาแล้วในศิลปะ เกือบล้านคนในช่วงที่เราไม่ได้มีการวางแผนประชากรกันอย่างจริงจังนั้น คนเหล่านั้นกำลังทยอยเข้าสู่ช่วงการศึกษา และทยอยเข้าสู่ตลาดแรงงาน ถ้าเราดูโครงสร้างประชากรของเราซึ่งมีลักษณะเป็นรูปปิรามิดจะพบว่า ในช่วงกลางของปิรามิดกำลังพุ่งออกมากขึ้น ในอดีตที่ผ่านมาฐานของปิรามิดจะใหญ่มาก คือ เป็นประชากรวัยเด็กเกิดขึ้นมาทีเป็นประชากรในวัยที่ต้องหางาน ส่วนปลายแหลมข้างบนเป็นประชากรในวัยชรา แต่ในระยะต่อไปนี้ประชากรที่กำลังเข้าสู่ตลาดแรงงานมี

¹ เสนาะ อุณาภูล "คนกับงานจุดยืนแผนพัฒนา ฉบับที่ 6" วารสารเศรษฐกิจและ

มีจำนวนมากขึ้น จึงทำให้รูปปริมาณพุ่งออกไปมากในช่วงกลางนี้คือปัญหาแรงงานในแง่อุปทาน
ที่กำลังจะ เข้าสู่ตลาดแรงงานขณะเดียวกันโครงสร้าง เศรษฐกิจที่ดี อัตราการขยายตัวของ เศรษฐ-
กิจที่ดี เริ่มมีปัญหาที่ไม่สามารถรองรับแรงงานที่เข้าสู่ตลาดแรงงานได้เหมือนก่อน โดยเฉพาะ
ทางด้านสาขา เกษตรซึ่ง เคยดูดซับคนไว้ เป็นจำนวนมากโดยการขยายพื้นที่ทำกิน ก็เริ่มมีปัญหาพื้นที่จำกัด
คนเริ่มทยอยออกจากสาขา เกษตรและ เข้ามาหางานทำในสาขาอื่น ๆ มากขึ้น เมื่อ
เป็น เช่นนี้ ปัญหาการว่างงานซึ่ง เมื่อก่อน เคยแฝง แฝง ก็ เริ่มจะมีลักษณะ เปิด เผยตัว เองออกมากขึ้น
โดยเฉพาะในช่วง 3 - 4 ปีที่ผ่านมาเศรษฐกิจของเรามีการขยายตัวในระดับที่ต่ำลง

การว่างงาน : ปัญหาที่เด่นชัด

แม้ว่าไม่มีข้อมูลหรือ เครื่องชี้มาตรฐานให้เห็นชัด แต่เราก็สามารถทราบถึงปัญหาของ
การว่างงานอย่าง เห็นได้ชัดจากตัวเลข เฉพาะด้าน อาทิ เช่น คนสมัครงานมากขึ้น มีคนรอที่จะได้
งานหลังจากจบการศึกษามากขึ้น ปัญหาการไร้งานทำ การหางานทำไม่ได้ ทั้งนี้ผู้ที่จบจาก
มหาวิทยาลัยและอาชีวศึกษาเพิ่มจำนวนสูงขึ้นทุกปี ที่แล้วมาเมื่อจบการศึกษาแล้วอาจกลับบ้านของ
คนที่ต่างจังหวัดไปอยู่กับครอบครัวพึ่งพาซึ่งกันและกันได้ แต่ในปัจจุบันนี้ระบบครอบครัวก็รับเอาไว้
ไม่ไหว เพราะฉะนั้นลักษณะของปัญหา เริ่มต้อตัวมากขึ้นและ เปิด เผยมากขึ้น ขณะเดียวกันปัญหาที่เคย
ฝังตัวอยู่ในชนบทก็ เริ่มไหล เข้า เมืองมากขึ้น ปัญหานี้ เป็นปัญหาใหญ่มากร่วมทั้งปัญหาการว่างงานด้วย

การประมาณประชากรและกำลังแรงงานตามระดับการศึกษา โดยใช้ยอดรวมของประ-
ชากรในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 5 ซึ่งคณะอนุกรรมการนโยบายและแผนประชากรได้จัดทำขึ้นแล้ว
จำแนกไปตามระดับการศึกษาเริ่มด้วย ปี 2522 (ซึ่งข้อมูลจากการสำรวจแรงงาน) แล้วคำนวณ
สำหรับปีต่อๆ มาโดยบวกจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในระดับที่ต้องการ หักด้วยจำนวนผู้สำเร็จการ
ศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป และหักส่วนของประชากรที่ตายออกซึ่งจะกล่าวถึงดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.36 การประมาณประชากรอายุตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษา พ.ศ.

2524-2529

หน่วยเป็นพัน

ระดับการศึกษา	2524	2525	2526	2527	2528	2529
ต่ำกว่าประโยคประถม	22,482	22,427	22,423	22,375	22,321	22,231
สำเร็จประโยคประถม	3,038	3,753	4,396	5,074	5,735	6,381

ตารางที่ 3.36 (ต่อ)

หน่วยเป็นพัน

ระดับการศึกษา	2524	2525	2526	2527	2528	2529
สำเร็จมัธยมศึกษา	2,144	2,368	2,583	2,816	3,088	3,388
สำเร็จมัธยมศึกษาปลาย	479	539	620	676	727	787
สำเร็จอาชีวศึกษา	580	654	739	827	919	1,021
สำเร็จฝึกหัดครู	485	494	502	502	501	499
สำเร็จวิชาชีพชั้นสูง	123	145	172	201	233	266
สำเร็จมหาวิทยาลัย	244	280	325	382	446	517
อื่น ๆ	3,685	3,553	3,404	3,261	3,092	2,928
รวม	33,260	34,212	35,164	36,114	37,062	38,018

ที่มา : ฝ่ายประเมินกำลังคน กองวางแผนประชากรและกำลังคน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จำนวนประมาณประชากรที่เข้าสู่ตลาดแรงงานในแผนพัฒนา ฉบับที่ 5 (2525-2529) ที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ที่จำกัด เฉพาะประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป ซึ่งประมาณโดยคณะกรรมการนโยบายและแผนประชากร จำนวนนี้ถือเป็นยอดรวมของประชากรซึ่งการจำแนกจำนวนประชากรตามระดับการศึกษาเมื่อนำมาวิเคราะห์จำนวนประชากรที่มีการศึกษาระดับสูงได้แก่ผู้สำเร็จมหาวิทยาลัย จำนวนประชากรที่สำเร็จมหาวิทยาลัยในปี 2524 มีจำนวนประมาณ 244,000 คน และในปี 2529 จะมีประมาณ 517,000 คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบแล้วจำนวนต่างกันถึง 273,000 คน ในเวลา 6 ปีเท่านั้น จำนวนประชากรที่สำเร็จมหาวิทยาลัย ถ้านำมาเป็นอัตราส่วนแล้วเพิ่มขึ้นเท่ากับ 1.12 เท่าของจำนวนที่สำเร็จมหาวิทยาลัยในปี 2524

ถ้าเปรียบเทียบจำนวนประชากรที่สำเร็จมหาวิทยาลัยในปี 2524 คิดเป็นร้อยละ 0.73 ของประชากรทั้งหมด และในปี 2529 คิดเป็นร้อยละ 1.36 ของประชากรทั้งหมด จะเห็นว่าอัตราประชากรที่สำเร็จในมหาวิทยาลัยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี และจะมีปัญหาต่อไปในการเข้าสู่ตลาดแรงงานมากขึ้น

ตารางที่ ๑.๓๗ การประมาณกำลังแรงงานจำแนกตามระดับการศึกษาปี 2524-2529 ตามแผนพัฒนา ฉบับที่ 5 (2525-2529) หน่วย เป็นพัน

ระดับการศึกษา	กำลังแรงงาน						ค่าเฉลี่ยร้อยละ 2524-2529
	2524	2525	2526	2527	2528	2529	
ต่ำกว่าประโยคประถม	17,437	17,427	17,475	17,472	17,453	17,407	77.93
สำเร็จประโยคประถม	1,587	2,166	2,683	3,232	3,786	4,286	61.26
สำเร็จมัธยมต้น	1,339	1,480	1,614	1,760	1,930	2,118	62.50
สำเร็จมัธยมปลาย	192	216	248	271	292	316	40.14
สำเร็จอาชีวศึกษา	365	411	464	520	578	642	62.88
สำเร็จฝึกหัดครู	357	364	369	370	369	367	73.59
สำเร็จวิชาชีพชั้นสูง	113	133	158	185	213	241	91.77
สำเร็จมหาวิทยาลัย	223	255	296	348	407	472	91.28
อื่น ๆ	2,196	2,117	2,028	1,943	1,842	1,744	59.59
รวม	23,809	24,569	25,339	26,101	26,850	27,596	72.13

ที่มา : ฝ่ายประเมินกำลังคน กองวางแผนประชากรและกำลังคน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การประมาณจำนวนกำลังแรงงานในแผนพัฒนา ฉบับที่ 5 (2525-2529) ผู้ที่สำเร็จมหาวิทยาลัยใน พ.ศ. 2524 มีจำนวนทั้งสิ้น 223,000 คน และในปี 2529 มีจำนวน 472,000 คน ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้นถึง 249,000 คน เมื่อเปรียบเทียบแล้วเพิ่มขึ้นเท่ากับ 1.12 เท่าของจำนวนประมาณกำลังแรงงานผู้สำเร็จมหาวิทยาลัย ปี 2524 เมื่อดูตัวเลขจากการเปรียบเทียบประมาณประชากรที่สำเร็จมหาวิทยาลัยในอัตราที่เพิ่มขึ้นในช่วง ปี 2524-2529 กับจำนวนประมาณกำลังแรงงานที่สำเร็จมหาวิทยาลัยในอัตราที่เพิ่มขึ้นในช่วง ปี 2524-2529 เช่นเดียวกันนั้นจะ เท่ากัน คือ 1.12

จำนวนกำลังแรงงานที่ประมาณเอาไว้สำหรับผู้สำเร็จวิชาชีพ เข้าสู่กำลังแรงงานมากที่สุดในการเฉลี่ยของปี 2524-2529 มีจำนวนที่คิด เป็นร้อยละ 91.77 ของอัตราการ เข้าสู่กำลัง แรงงาน และผู้สำเร็จมหาวิทยาลัย เข้าสู่กำลัง แรงงานมากที่สุดในการเฉลี่ยปี 2524-2529 คิดเป็นร้อยละ 91.28 ของอัตราการ เข้าสู่กำลัง แรงงานซึ่ง เป็นตัวเลขที่ใกล้เคียงกันในขณะนี้ จำนวนผลรวมทั้งหมดของกำลังแรงงาน เข้าได้เพียง ร้อยละ 72.13 ของอัตราการ เข้าสู่กำลัง แรงงาน เท่านั้น เมื่อ เปรียบ เทียบแล้วจำนวนผู้ที่สำเร็จชั้นมหาวิทยาลัยสามารถ เข้าสู่ตลาดแรงงานได้ง่ายกว่าและมีโอกาสมากกว่า

จำนวนประมาณกำลังแรงงานที่สำเร็จชั้นมหาวิทยาลัยใน ปี 2524 คิดเป็นร้อยละ 0.94 ของกำลังแรงงานทั้งหมด พอมาถึง ปี 2529 คิดเป็นร้อยละ 1.71 ของประชากรกำลังแรงงานทั้งหมดซึ่ง เมื่อ เปรียบ เทียบดูแล้วมีอัตราเพิ่มขึ้นจาก เดิมร้อยละ 0.77 แสดงให้เห็นว่าแนวโน้มผู้ที่สำเร็จมหาวิทยาลัยจะ เข้าสู่กำลัง แรงงานมากขึ้น

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3.38 การประมาณประชากรกำลังแรงงาน จำแนกตามระดับการศึกษา พ.ศ. 2520-2522 จากการสำรวจรอบสอง (กรกฎาคม-กันยายน)

ระดับการศึกษา	2520		2521		2522		อัตราการเข้าสู่กำลังแรงงาน			
	กำลัง	ประชา	กำลัง	ประชา	กำลัง	ประชา	2520	2521	2522	ค่าเฉลี่ย
ต่ำกว่าประโยคประถม	16,205	21,252	17,483	21,876	17,000	22,524	76.25	79.92	75.47	77.21
สำเร็จประโยคประถม	753	1,921	924	2,169	937	2,166	39.21	42.60	43.26	41.69
สำเร็จมัธยมต้น	750	1,212	853	1,325	850	1,388	61.89	64.39	61.23	62.50
สำเร็จมัธยมปลาย	102	281	133	302	147	367	36.26	44.03	40.12	40.14
สำเร็จอาชีวศึกษา	237	366	247	407	300	474	64.83	60.63	63.18	62.88
สำเร็จฝึกหัดครู	257	338	303	431	338	454	75.76	70.37	74.63	73.59
สำเร็จวิชาชีพขั้นสูง	44	50	56	59	81	88	89.00	93.94	92.38	91.77
สำเร็จมหาวิทยาลัย	123	135	138	152	166	180	90.88	90.92	92.05	91.28
อื่น ๆ	2,281	3,859	2,206	3,661	2,200	3,706	59.13	60.26	59.37	59.59
รวม	20,752	29,413	22,343	30,381	22,019	31,347	70.55	73.54	70.24	71.44

ที่มา : ฝ่ายประเมินกำลังคน กองวางแผนประชากรและกำลังคน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การประเมินกำลังแรงงานคำนวณโดยอาศัยอัตราการเข้าสู่แรงงานโดยเฉลี่ยในปี

2520-2522 จากรายงานการสำรวจแรงงาน จะเห็นได้ว่าจำนวนประมาณประชากรที่สำเร็จมหาวิทยาลัยต่อจำนวนประมาณกำลังแรงงานของผู้สำเร็จมหาวิทยาลัยในปี 2520-2522 เฉลี่ยประมาณร้อยละ 91.28 ของอัตราการเข้าสู่กำลังแรงงานในการสำรวจ ซึ่งเป็นอัตราการเข้าสู่กำลังแรงงานในระดับผู้สำเร็จมหาวิทยาลัยจะเข้าสู่ตลาดแรงงานมากกว่า และเมื่อเปรียบเทียบการประมาณประชากรและกำลังแรงงานในแผนพัฒนา ฉบับที่ 5 จากตารางจะเห็นได้ว่าเป็นตัวเลขที่เท่ากัน กล่าวคือ เฉลี่ยการเข้าสู่ตลาดแรงงานของผู้สำเร็จมหาวิทยาลัยในช่วงปี 2524-2529 ประมาณร้อยละ 91.28 ของอัตราการเข้าสู่กำลังแรงงานซึ่งเป็นตัวเลขที่เท่ากัน ส่วนกำลังประชากรที่เข้าสู่กำลังแรงงานในช่วงปี 2524-2529 เฉลี่ยประมาณร้อยละ 72.13 ต่ออัตราการเข้าสู่กำลังแรงงานจะใกล้เคียงกับการสำรวจในปี 2520-2522 ซึ่งเฉลี่ยได้ร้อยละ 71.44 ของอัตราการเข้าสู่กำลังแรงงาน ซึ่งเป็นตัวเลขที่ใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 3.39 ประมาณความต้องการกำลังคนและอุปทานกำลังคนเพิ่มขึ้นในอาชีพที่สำคัญ ๆ

ปี 2525-2529

สาขาวิชาชีพ	ความต้องการเพิ่มเติม	อุปทานเพิ่มเติม	ความแตกต่าง	ร้อยละของความต้องการเพิ่มเติม
แพทย์	3,600	3,166	434	12.06
เภสัชกร	1,320	1,643	-323	-24.47
ทันตแพทย์	725	1,045	-320	-44.14
การเกษตร (ปริญญาตรี)	6,250	9,382	-3,122	-49.95
ครู/อาจารย์ (ปริญญาตรีขึ้นไป)	45,135	76,824	-31,689	-70.21
วิศวกร	9,454	10,635	-1,181	-12.49
นักวิทยาศาสตร์	6,207	8,523	-2,316	-37.31
ครู (ต่ำกว่าปริญญาตรี)	74,307	78,598	-4,291	-5.77
อาชีวศึกษา	334,870	584,310	-249,440	-74.49
และอื่น ๆ	669,750	1,168,620	-498,870	-74.49
รวม	1,151,618	1,942,746	791,128	-68.70

ที่มา : คณะกรรมการประเมินความต้องการกำลังคน มี.ย. 2526 การประเมินกำลังแรงงาน การมีงานทำ การว่างงาน และความต้องการกำลังคน จากสำนักกรรมการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากการประมาณความต้องการกำลังคนและอุปทานกำลังคนในอาชีพที่สำคัญ ๆ ในปี 2525-2529 นั้นจะเห็นว่าความต้องการเพิ่มเติมของสาขาแพทย์มากกว่าอุปทานเพิ่มขึ้นจำนวน 434 คน คิดเป็นร้อยละ 12.06 ส่วนสาขาวิชาชีพครูหรืออาจารย์อุปทานเพิ่มเติมมากกว่าความต้องการเพิ่มเติมจำนวน 31,689 คน คิดเป็นร้อยละ 70.21 ซึ่งมากที่สุด ส่วนสาขาวิศวกรอุปทานเพิ่มเติมมากกว่าความต้องการเพิ่มเติมจำนวน 1,181 คน คิดเป็นร้อยละ 12.49 สาขานักวิทยาศาสตร์อุปทานเพิ่มเติมมากกว่าความต้องการเพิ่มเติมจำนวน 2,316 คน คิดเป็นร้อยละ 37.31 สาขาเกษตรอุปทานเพิ่มเติมมากกว่าความต้องการเพิ่มเติมจำนวน 3,122 คน คิดเป็นร้อยละ 49.95 ส่วนที่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ได้แก่ สาขาวิชาอาชีวศึกษาอุปทานเพิ่มเติมมากกว่าความต้องการเพิ่มเติม 249,440 คน คิดเป็นร้อยละ 74.49 และสาขาวิชาชีพ ครูต่ำกว่าปริญญาตรีอุปทานเพิ่มเติมมากกว่าความต้องการเพิ่มเติมจำนวน 4,291 คน คิดเป็นร้อยละ 5.77 จะเห็นได้ว่าการประมาณความต้องการกำลังคนและอุปทานกำลังคนในอาชีพต่าง ๆ ที่กล่าวนี้เป็นแนวทางให้ทราบถึงอนาคตว่าผู้มีการศึกษาระดับสูงจะพบกับปัญหาการว่างงานมากขึ้นในปี 2529 และจะทวีความรุนแรงมากขึ้นต่อไป

สรุปแผนพัฒนา ฉบับที่ 5 กับปัญหาการว่างงาน¹

เมื่อปัญหาการว่างงานกำลัง เริ่มปรากฏเด่นชัดขึ้น ก็มีความกดดันมากขึ้นจึงมีการเอาใจใส่มากขึ้นทั้งทางด้านวิชาการและหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องก็ให้ความสนใจกับปัญหานี้ โดยเฉพาะสำนักงานคณะกรรมการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในฐานะหน่วยงานวางแผน ก็ตระหนักถึงแนวโน้มที่จะมีการว่างงานมากขึ้น แต่ในแผนพัฒนา ฉบับที่ 5 ยังไม่สามารถทำอะไรเกี่ยวกับปัญหาการว่างงานได้ เพราะว่าข้อมูลต่าง ๆ ที่มาทำการวิเคราะห์ วิจัย เพื่อหาผลสรุปและชี้แนะพร้อมทั้งการแก้ไขก็ไม่สามารถหาข้อมูลที่เชื่อถือได้ แม้จะมีเจตนายกระดับปัญหาการว่างงานเข้ามาเป็นนโยบายหลักก็ไม่สำเร็จ เพราะว่าพื้นฐานของข้อมูลที่จะทำการวิจัย วิเคราะห์ซึ่งต้องเป็นพื้นฐานก่อนที่จะเราจะกำหนด เป็นแผนและนโยบายขึ้นมาเหล่านี้เป็นจุดที่เราต้องยอมรับว่าบกพร่องมาก ถ้าพิจารณาจากแผนพัฒนา ฉบับที่ 5 จริง ๆ แล้วจะเห็นว่าไม่มีเรื่องของแผนการแก้ไข ปัญหาการว่างงานที่ชัดเจนหนักแน่น หรือ เป็นแผนหลักของแผนพัฒนา ฉบับที่ 5 ก็ตาม แต่แผน

¹ เสนาะ อุณากุล คนกับงานจุดยืนของแผนพัฒนา ฉบับที่ 6 พฤษภาคม 2526.

พัฒนา ฉบับที่ 5 ก็ได้มีการแสดงเป้าหมายกว้าง ๆ ว่าภายใน 5 ปีนี้จะต้องจัดให้คนงานมีงานทำ เป็นการสรุปข้อมูลที่มีแค่ตัวเลขกว้าง ๆ ซึ่งยังถือว่าเป็นแผนไม่ได้ เพราะเป็นการสรุปออกมาเป็นภาพกว้าง ๆ เท่านั้นและภาพนั้นก็ไม่สามารถแปลออกมาเป็นนโยบายมาตรฐานหรือเป็นโครงการที่จะสามารถแก้ไขปัญหาการว่างงานได้

แนวโน้มการแก้ปัญหาการว่างงานในอนาคต¹

จะเห็นว่าสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในฐานะหน่วยงานวางแผนของรัฐบาลมีได้นิ่งนอนใจต่อปัญหาอันสำคัญของชาติที่กำลัง เกิดขึ้นและได้มีการดำเนินการอย่าง เป็นขั้นตอนร่วมกับสถาบันที่เกี่ยวข้องมาโดยตลอดและอาจสรุปสาระสำคัญซึ่ง เปรียบ เสมือนจุดยืนของสำนักคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้พยายามแก้ไขปัญหาการว่างงานไว้ ดังนี้คือ

1. ปัญหาการมีงานทำและทรัพยากรมนุษย์จะไม่ถูกทอดทิ้งอีกต่อไป จะได้รับการสนับสนุนให้เป็น เป้าหมายหลักประการหนึ่งในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 6
2. โดยที่ไม่ต้องรอให้ถึงแผนพัฒนา ฉบับที่ 6 ในช่วงระหว่างนี้ถ้ามีประเด็นปัญหาประการใดที่คณะกรรมการฯ ที่จัดตั้งขึ้นมาจะช่วยกลั่นกรอง วิเคราะห์ เพื่อ เสนอรัฐบาลเป็นระยะ ๆ ไปแล้วก็จะมีส่วนสนับสนุนทำให้ปัญหาการมีงานทำนี้ได้รับการแก้ไขโดยไม่ต้องรอแผนพัฒนา ฉบับที่ 6
3. ได้มีการจัดแนวทางการวิเคราะห์เกี่ยวกับ เรื่องการจ้างงานนี้ออกมา 3 ประการด้วยกัน คือ
 - 3.1 เกี่ยวกับ เรื่อง MACRO หรือภาพส่วนร่วมนั้น MACRO MODEL ที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ใช้อยู่เรียกว่าแบบจำลองสยาม 2 เป็นการจำลองมาใช้ด้าน เศรษฐกิจเป็นหลัก ประกอบด้วย การผลิต การเงิน การค้าระหว่างประเทศ แต่ยังไม่มีส่วนที่เกี่ยวข้องกับคนผู้นั้น ซึ่งยากมากแต่จำเป็นต้องทำเมื่อ เราต้องทำ เรื่องนี้อย่างจริงจังต่อไป เพราะฉะนั้นจึงต้องมีการปรับแบบจำลองการพัฒนา ของประเทศไทยให้รวม

¹คนกับงานจุดยืนของแผนพัฒนา ฉบับที่ 6 พฤษภาคม 2526. กรุงเทพมหานคร :

ทางการจัดการมืองานทำเข้าไว้ด้วย

3.2 การจะใช้แผนพัฒนาจากการจำลองภาพส่วนรวมลงมาสู่สาขาค่าง ๆ นั้น กำลังเลือกรูปแบบที่จะจัดทางด้านสาขาค่าง ๆ ว่าจะ เป็นรูปแบบสาขา ทางด้านการผลิต หรือรูปแบบทางด้านสถานการณืการมืองานทำ ซึ่งมีกลุ่ม เป้าหมาย 3 กลุ่ม คือ กลุ่มบุคคลที่อยู่ในกำลังแรงงานแล้ว กลุ่มแรงงาน รุ่ใหม่ที่กำลัง เข้าสู่ตลาดแรงงาน และกลุ่มใหญ่มาก คือ INFORMAL SECTOR ซึ่งเรามักจะละ เลยระบบนี้ เป็นระบบที่มีการจ้างมาก จะจัด อย่างไรจึง จะมีการจ้างงานมากขึ้นซึ่งต้องดูกันให้รอบคอบ

3.3 จะต้องพิจารณาทุกข้อหลักว่าจะใช้แบบไหน ขณะนี้ยังมีการโต้แย้งมาก สายหนึ่งสนใจ เรื่องการจ้างงานโดยอาศัยแบบจำลองประ เทศอื่น เดียซึ่งมี การวิวัฒนาการ เกี่ยวกับสวัสดิการของแรงงาน อีกสายหนึ่งสนใจทางด้าน แนวทางอุตสาหกรรมซึ่ง เน้นการพัฒนาส่วนรวม เช่น ญี่ปุ่น ช่องกง ไทหวิน เกาหลี าลา

ส่วนประ เทศไทยขึ้นคอนที่จะ เปลี่ยนโครงสร้าง เศรษฐกิจไปสู่ระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นคือ เป็นอุตสาหกรรมขึ้นนั้น เป็นช่วงที่ทำได้จริง ๆ ขึ้นแล้วจะสามารถรับโอนเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาประ- ยุคให้ เข้ากับสภาพของสังคมไทยและแผ่นดินไทย การใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ แต่ละครั้งถ้ามีการหา ช่องทางใหม่ให้สามารถทำให้มีการผลิตหรือกิจกรรมที่มีการแข่งขันได้แล้วจะ เป็นตัวกระตุ้นให้เกิด การจ้างงานมากขึ้น แม้ประ เทศที่ร่ำรวยในขณะนี้มี การคองกัน เป็นจำนวนมากประ เทศไม่สามารด แสวงหาเทคโนโลยีที่ เหมาะสมกับรูปแบบการผลิตได้ทันหรือว่ากำลัง เสียเปรียบใน เรื่องการแข่งขัน เนื่องจากความล่าหลังในด้านต่าง ๆ ซึ่งไม่ใช่แค่เพียงทางด้าน เทคโนโลยีเท่านั้น ยังมีความล่าหลัง ใน เรื่องการบริหาร การจัดการใน เรื่องอื่น ๆ เพราะฉะนั้นการที่จะสร้างงาน เป็น เรื่องสำคัญถ้าทำได้ จะเกิดประโยชน์ทุกอย่าง ทางด้าน เศรษฐกิจก็ดี ทางสังคมก็ดี เรื่องการจ้างงานนี้จะเป็นตัวกลางที่ จะ เชื่อมแผน เศรษฐกิจ เข้ากับแผนสังคมได้ในที่สุด

การว่างงานของผู้มีการศึกษาระดับสูง

จากสภาพปัญหาปัจจุบันของประเทศจะ เห็นว่า การ เพิ่มของประชากรอยู่ในอัตราที่สูงใน ช่วง 10-20 ปีที่ผ่านมา มีผลทำให้ประชากรในวัยเรียนเพิ่มขึ้น รัฐบาลจำต้องขยายสถาบันการ ศึกษาในระดับต่าง ๆ ให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน นักศึกษาที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับระบบการศึกษา

ในอดีตที่ผ่านมา เป็นระบบที่ไม่ เสร็จสิ้นในตัวเอง เป็นการศึกษาแบบขั้นบันได คือ ผู้สำเร็จการศึกษาแต่ละระดับไม่สามารถประกอบอาชีพด้วยตนเองได้ก็จะศึกษาค่อยไปในระดับที่สูงขึ้นไปเรื่อยๆ จากแรงกดดันนี้ทำให้รัฐบาลพยายามแก้ไขโดยใช้วิธีการผลิตกำลังคนระดับสูง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับดังกล่าวมีจำนวนสูงขึ้นอย่างรวดเร็วในขณะที่สภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน ตลาดแรงงานไม่สามารถขยายตัวได้ทันกับการ เพิ่มของอุปทานแรงงานดังกล่าวจึงทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับสูงต้องประสบกับปัญหาการหางานทำขึ้น

ปัญหาการว่างงานของผู้มีการศึกษามีลักษณะผิดแปลกแตกต่างไปจากปัญหาการว่างงานประเภทอื่นกล่าวคือ ในขณะที่ปัญหาแรงงานกลุ่มอื่นเกิดขึ้นขณะมีงานทำแล้ว แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นของแรงงานที่มีการศึกษาคือปัญหาการไม่มีงานทำหรือหางานทำไม่ได้ ทั้งนี้เพราะแรงงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับสูงถือได้ว่าเป็นแรงงานใหม่ที่เริ่ม เข้าสู่ตลาดแรงงาน ซึ่งในอดีตปัญหานี้ยังมีไม่มากนัก แต่ในปัจจุบันได้ทวีความรุนแรงขึ้นอย่างรวดเร็ว และมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงมากขึ้นในอนาคต หากไม่มีมาตรการในการแก้ไขที่ถูกต้อง

การสำรวจภาวะการว่างงานของบัณฑิต รุ่น ปีการศึกษา 2516-2523

ข้อมูลจากการสำรวจภาวะการว่างงานของบัณฑิตได้มาจากทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นโครงการสำรวจภาวะการหางานทำของบัณฑิต โดยทำการสำรวจจากบัณฑิตที่จบจากมหาวิทยาลัยของรัฐ 12 แห่ง และสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 9 แห่ง การสำรวจของทบวงมหาวิทยาลัยเริ่มตั้งแต่ ปี 2517 ข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์นั้นได้เริ่มตั้งแต่บัณฑิตที่จบรุ่นปีการศึกษา 2516-2523 ซึ่งข้อมูลนี้เป็นข้อมูลที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้จัดทำขึ้นตั้งแต่บัณฑิตรุ่นปีการศึกษา 2516 เป็นเล่มที่หนึ่ง จนถึงเล่มที่เจ็ด เป็นของบัณฑิตรุ่นปีการศึกษา 2523 และเป็นเล่มล่าสุดที่จัดทำขึ้นมาโดยเสร็จเมื่อเดือนตุลาคมปี 2526 ยกเว้นข้อมูลที่บัณฑิตที่จบรุ่นปีการศึกษา 2522 ไม่มีการสำรวจ ดังจะกล่าวไว้ดังนี้.-

ตารางที่ 3.40 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่จบออกมารุ่นปี การศึกษา 2516-2523 ที่กรอกแบบ-
สำรวจ

ท.ศ.	จำนวนผู้จบ	การเปลี่ยนแปลง		จำนวนผู้กรอกแบบ	ร้อยละ
		จำนวน	ร้อยละ		
2516	15,083	-	-	12,296	81.52
2517	19,054	3,971	26.3	12,708	66.69
2518	22,932	3,878	20.4	14,946	65.18
2519	21,718	-1,214	-5.3	17,335	79.82
2520	22,981	1,263	5.8	19,707	85.72
2521	28,106	5,125	22.3	22,900	81.48
2522	-	-	-	-	-
2523	34,061	5,955	21.2	27,303	80.16

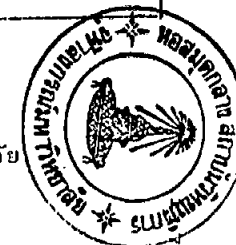
ที่มา : รายงานสรุปการประมวลผลเบื้องต้น เรื่องภาวะการหางานทำของบัณฑิตรุ่นปีการศึกษา
2516-2523 จากกองแผนงาน ทบวงมหาวิทยาลัย

จากการจำแนกของการสำรวจของทบวงมหาวิทยาลัยจะเห็นว่า บัณฑิตที่จบออกมาในปี 2516 มีจำนวน 15,083 คน พอมายปี 2523 มีจำนวน 34,061 คน ซึ่งเป็นอัตราที่เพิ่มขึ้นจำนวน 18,978 คน คิดเป็นร้อยละ 125.82 ในระยะเวลา 8 ปี และในอนาคตยิ่งจะมีบัณฑิตที่จบออกมามากขึ้น เป็นทวีคูณในแต่ละปีจะเห็นว่า มีอัตราเพิ่มขึ้นตลอดยกเว้นปี 2519 ที่จำนวนลดลง 1,214 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 และเพิ่มขึ้นในปีต่อมา ส่วนจำนวนผู้กรอกแบบสอบถามนั้น มีตั้งแต่ร้อยละ 65.18-85.72 ของบัณฑิตที่จบออกมา ในปี 2518 มีจำนวนร้อยละน้อยที่สุด คือ 65.18 และมากที่สุดในปี 2520 ร้อยละ 85.72 เมื่อนำมาหาค่าเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 77.23 ตั้งแต่ปี 2516-2523 จะเห็นว่า เป็นตัวเลขที่ใกล้เคียงกัน ร้อยละที่สำรวจจะต่างกันไม่มากนัก ซึ่งเป็นร้อยละพบนามาวีเคราะห์การว่างงานของบัณฑิตได้ต่อไป

ตารางที่ 3.41 จำนวนและร้อยละของบัณฑิต รุ่น ปีการศึกษา 2516-2523 ที่ยังไม่ได้ทำงานโดยจำแนกออกเป็นสาเหตุ ยังหางานไม่ได้ ไม่ประสงค์
ทำงานและศึกษาต่อ

พ.ศ.	จำนวนผู้ กรอกแบบ	ยังไม่ได้ทำงาน							
		จำนวน	ร้อยละ	ยังหางานไม่ได้		ไม่ประสงค์ทำงาน		ศึกษาต่อ	
				จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2516	12,296	2,911	23.67	1,840	14.96	193	1.57	878	7.14
2517	12,708	3,035	23.88	2,162	17.01	66	0.52	807	6.35
2518	14,946	2,882	19.28	2,048	13.70	103	0.69	731	4.89
2519	17,335	4,833	27.88	3,329	19.20	285	1.64	1,219	7.03
2520	19,707	3,993	20.26	2,415	12.25	310	1.57	1,268	6.43
2521	22,900	4,834	21.11	3,015	13.17	362	1.58	1,457	6.36
2522	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2523	27,303	7,671	28.10	5,141	18.83	647	2.37	1,883	6.90

ที่มา : รายงานสรุปการประมวลผลเบื้องต้น เรื่อง ภาวะการทำงานทำของบัณฑิต รุ่นปีการศึกษา 2516-2523 จากกองแผนงาน ทบวงมหาวิทยาลัย

จากการสำรวจของทบวงมหาวิทยาลัยที่ผ่านมา บัณฑิตที่จบออกมาตั้งแต่ ปี 2516-2523 นั้นจะ เห็นได้ว่ามีบัณฑิตที่ยังไม่ได้ทำงานอยู่ในอัตราสูง กล่าวคือ ในแต่ละปีมีบัณฑิตที่ยังไม่ได้ทำงานมีอยู่ประมาณตั้งแต่ร้อยละ 19.28 - 28.10 ของบัณฑิตที่กรอกแบบสอบถามโดยบัณฑิตรุ่นปี 2523 มีอัตราส่วนผู้ยังไม่ได้ทำงานสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 28.10 มีจำนวน 7,671 คน ค่าเฉลี่ยในช่วงปี 2516-2523 คิดเป็นร้อยละ 23.45 จำนวนบัณฑิตที่ยังหางานไม่ได้มีอยู่ประมาณตั้งแต่ร้อยละ 12.25-19.20 ของบัณฑิตที่กรอกแบบสอบถาม ซึ่งยอดนี้คือยอดที่บัณฑิตไม่มียางานทำจริง ซึ่ง เมื่อดูจากตัวเลขจะ เห็นได้ว่ามีอัตราเพิ่มขึ้นตลอดจนถึงปี 2523 มียอดบัณฑิตที่ยังหางานไม่ได้จำนวน 5,141 คน คิดเป็นร้อยละ 18.83 ของบัณฑิตที่กรอกแบบสอบถาม เป็นตัวเลขที่มาก เมื่อ เปรียบ เทียบตัวเลขของบัณฑิตที่ยังหางานไม่ได้รุ่นปี 2516 จำนวน 1,840 คน กับบัณฑิตที่ยังหางานไม่ได้รุ่นปี 2523 จำนวน 5,141 คน มีจำนวนเพิ่มขึ้นถึง 3,301 คน คิดเป็นร้อยละ 179.40 ค่าเฉลี่ยในช่วงปี 2516-2523 คิดเป็นร้อยละ 15.59 จำนวนบัณฑิตที่ไม่ประสงค์ทำงานมีอยู่ประมาณตั้งแต่ร้อยละ 0.52-2.37 ของจำนวนบัณฑิตที่กรอกแบบสอบถามซึ่งเป็นตัวเลขไม่มากนัก ซึ่งไม่เป็นปัญหาในการ เปรียบ เทียบต่อบัณฑิตที่ว่างงาน บัณฑิตที่ไม่ประสงค์ทำงานนั้น เขาเหล่านั้นยังไม่ได้สมัครงานหรืออาจจะทำอาชีพส่วนตัว หรืออาจจะช่วยเหลือประกอบธุรกิจในครอบครัวก็ได้แล้วแต่เหตุผลซึ่งไม่ได้กล่าวเอาไว้ จำนวนบัณฑิตที่ไม่ประสงค์จะทำงานรุ่นปี 2523 มีจำนวน 647 คน คิดเป็นร้อยละ 2.37 ซึ่งเป็นจำนวนและร้อยละมากที่สุด อัตราเฉลี่ยร้อยละ 1.42 จำนวนบัณฑิตที่ศึกษาต่อมีอยู่ประมาณตั้งแต่ร้อยละ 4.89-7.03 ของจำนวนบัณฑิตที่กรอกแบบสอบถาม เมื่อดูตัวเลขจะ เห็นได้ว่าเป็นตัวเลขที่มากพอสมควร บัณฑิตที่ศึกษาต่ออาจจะศึกษาภายในประเทศหรือต่างประเทศในระดับปริญญาโท หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งในรุ่นปี 2519 มีจำนวน 1,219 คน คิดเป็นร้อยละ 7.03 ของจำนวนบัณฑิตที่กรอกแบบสอบถาม ซึ่งเป็นตัวเลขที่มากที่สุดมีอัตราเฉลี่ยร้อยละ 6.44 นอกจากกลุ่มนี้จะไม่มีงานทำและไม่มีรายได้แล้ว ครอบครัวและรัฐบาลได้ลงทุนไปในการศึกษาของคนกลุ่มนี้เป็นจำนวนมาก การว่างงานของคนระดับมีการศึกษาสูง เป็นปัญหาของรัฐบาลอย่างมาก เป็นการสูญเสียการลงทุน เป็นอันมาก

ตารางที่ 3.42 จำนวนบัณฑิต รุ่นปีการศึกษา 2516-2522 ที่จบออกมาและกรอกแบบสอบถาม จำแนกตามสถาบันการศึกษา

สถาบันการศึกษา	2516		2517		2518		2519		2520		2521		2522	
	ที่จบ	กรอก	ที่จบ	กรอก	ที่จบ	กรอก	ที่จบ	กรอก	ที่จบ	กรอก	ที่จบ	กรอก	ที่จบ	กรอก
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2,719	2,042	2,779	1,941	2,764	2,089	2,647	1,890	2,640	1,966	2,674	1,641	2,665	2,090
มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์	1,499	1,348	1,374	898	1,102	831	1,090	720	1,211	1,022	1,317	1,206	1,543	1,435
มหาวิทยาลัยขอนแก่น	315	295	405	362	361	342	496	474	588	540	562	493	753	663
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	1,379	1,306	521	1,472	1,481	1,316	1,436	887	1,715	1,556	1,735	1,659	2,069	1,895
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2,164	1,760	1,929	1,092	1,754	961	1,530	1,052	1,515	1,070	1,488	1,114	2,049	1,738
มหาวิทยาลัยมหิดล	613	501	683	355	693	321	674	405	665	569	630	566	1,074	938
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	-	-	2,167	1,735	4,143	949	5,548	4,711	4,592	4,048	8,762	6,936	10,881	8,366
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	4,578	3,774	6,250	3,788	8,009	6,489	5,341	4,702	6,101	5,932	6,682	5,927	7,673	5,967
มหาวิทยาลัยศิลปากร	240	207	573	397	817	448	703	580	362	297	351	308	445	408
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	425	304	372	71	333	263	392	316	590	377	404	834	849	770
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า	331	301	375	282	614	501	640	618	653	621	699	602	864	805
สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร	-	-	-	-	-	-	-	-	95	94	86	83	161	157
รวม	14,203	11,874	18,428	12,393	22,014	14,316	20,573	16,436	20,752	18,092	25,890	21,366	31,026	25,172

ตารางที่ 3.42 (ต่อ)

สถาบันการศึกษา	2516		2517		2518		2519		2520		2521		2522	
	ที่จบ	กรอก	ที่จบ	กรอก	ที่จบ	กรอก	ที่จบ	กรอก	ที่จบ	กรอก	ที่จบ	กรอก	ที่จบ	กรอก
มหาวิทยาลัยการค้า	430	208	368	151	365	214	477	405	1,153	832	816	620	759	655
วิทยาลัยเกริก	98	60	38	28	60	40	80	33	120	46	180	64	384	293
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	234	84	166	96	277	84	328	259	530	457	482	430	679	583
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	95	74	36	23	56	25	93	67	119	56	234	216	440	266
มหาวิทยาลัยพายัพ	23	16	18	17	24	13	-	-	109	100	101	47	219	72
วิทยาลัยศรีประทุม	-	-	-	-	12	12	-	-	12	3	96	19	206	90
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	-	-	-	-	64	48	167	135	178	120	309	107	178	67
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	-	-	-	-	-	-	-	-	8	1	-	-	127	62
วิทยาลัยแสงธรรม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	31	31	43	43
รวม	880	422	626	315	858	436	1,145	899	2,229	1,615	2,216	1,534	3,035	2,131
รวมทั้งหมด	15,083	12,296	19,054	12,708	22,932	14,946	21,718	17,335	22,981	19,707	28,106	22,900	34,061	27,303
ร้อยละ	81.52		66.69		65.18		79.82		85.75		81.48		80.16	

ที่มา : รายงานสรุปการประมวลผลเบื้องต้น เรื่องภาวะการหางานทำของบัณฑิต รุ่นปีการศึกษา 2516-2522 จากกองแผนงาน ทบวงมหาวิทยาลัย

จำนวนบัณฑิตที่จบออกมาจากสถาบันการศึกษาของรัฐบาลตั้งแต่ปี 2516-2523 นั้นจำนวนที่จบแต่ละสถาบันการศึกษา ไม่มีจำนวนเปลี่ยนแปลงมากนัก ยกเว้นมหาวิทยาลัยรามคำแหง เท่านั้นซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงมาก กล่าวคือ ปี 2517 มีจำนวน 2,169 คน และในปี 2523 จำนวน 10,881 คน ซึ่งมีการเพิ่มขึ้นจำนวน 8,714 คน คิดเป็นร้อยละ 402 ของจำนวนปี 2517 ส่วนสถาบันการศึกษาเอกชนในช่วงเวลาเดียวกันบัณฑิตที่จบออกมามีการเพิ่มขึ้นทุกปีในทุกสถาบันของเอกชนตัวอย่างเช่น มหาวิทยาลัยพายัพ ปี 2516 จำนวน 23 คน พอในปี 2523 จำนวน 219 คน เป็นต้น และมีสถาบันการศึกษาเอกชนเกิดขึ้นมาใหม่หลายสถาบัน เช่น วิทยาลัยศรีปทุมวัน วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคสยาม วิทยาลัยแสงธรรม ซึ่งแนวโน้มของสถาบันการศึกษาเอกชนจะมีการผลิตบัณฑิตออกมาในแต่ละปีสู่ตลาดแรงงานมากขึ้น เนื่องจากสถาบันการศึกษาเอกชนมีการลงทุนในการศึกษาที่สูงมาก จำเป็นต้องรับนักศึกษาให้มากที่สุดเพื่อให้คุ้มค่าใช้จ่ายในการลงทุน ดังนั้น บัณฑิตที่จะจบมาจากสถาบันการศึกษาเอกชนจะมีแนวโน้มที่สูงมากต่อไปในอนาคต

ส่วนการกรอกแบบสอบถามทั้งสถาบันการศึกษาของรัฐและสถาบันการศึกษาเอกชนมีการกรอกแบบสอบถามเหมือนกัน และอัตราร้อยละของการกรอกแบบสอบถามในสถาบันการศึกษาของรัฐจะมากกว่าสถาบันการศึกษาของเอกชน เพื่อความสะดวกและเข้าใจง่ายในการจัดจำพวกแต่ละสาขาของการศึกษาถึงบัณฑิตที่จบออกมา ซึ่งได้แบ่งตามสาขาวิชาจำแนกตาม ISCED (International standard classification of education) ดังนี้.-

- ศึกษาศาสตร์และการฝึกหัดครู ได้แก่ วิชาประถมศึกษา การมัธยมศึกษา สุขศึกษา การศึกษาผู้ใหญ่ การบริหารการศึกษา จิตวิทยาการศึกษา ศิลปศึกษา พยาบาลศึกษา และวิชาอื่นที่คล้ายกัน

- มนุษยศาสตร์ ศาสนา และเทววิทยา ได้แก่ วิชาโบราณคดี มนุษยวิทยา อักษรศาสตร์ วรรณคดี เปรียบเทียบ ศาสนา และเทววิทยา ประวัติศาสตร์ ภาษาศาสตร์ ภาษา และวรรณคดี ปรัชญาและวิชาอื่นที่คล้ายกัน

- วิจิตรศิลป์และประยุกต์ศิลป์ ได้แก่ มัณฑนศิลป์ จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ศิลปกรรม ศิลปศึกษา ศิลปการละคร ประวัติศาสตร์ศิลป์ และวิชาอื่นที่คล้ายกัน

- นิติศาสตร์ ได้แก่ วิชาที่เกี่ยวกับกฎหมาย

- สังคมศาสตร์

1. สังคมพฤติกรรมศาสตร์ ได้แก่ วิชาเศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ จิตวิทยา ภูมิศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยวิทยา ประชากรศาสตร์ และวิชาอื่นที่คล้ายกัน
2. การบริหารธุรกิจและพาณิชยการ ได้แก่ วิชาพาณิชยศาสตร์ การบัญชี การธนาคารและการเงิน การบริหารธุรกิจ การจัดการ การตลาด การประกันภัย การบริหารรัฐกิจ และวิชาอื่นที่คล้ายกัน
3. การสื่อสารมวลชนและการเอกสาร ได้แก่ วิชาวารสารศาสตร์ การสื่อสารมวลชน นิเทศศาสตร์ การประชาสัมพันธ์ บรรณารักษศาสตร์ และวิชาอื่นที่คล้ายกัน
4. คหกรรมศาสตร์ ได้แก่ วิชาโภชนาศาสตร์ คหกรรมศาสตร์ และวิชาอื่นที่คล้ายกัน

- วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ

1. วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ ได้แก่ วิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป เคมี ชีววิทยา จุลชีววิทยา ธรณีวิทยา ฟิสิกส์ สมุทรศาสตร์ ชีววิทยาทางทะเล สัตววิทยา วัสดุศาสตร์ พฤกษศาสตร์ พันธุศาสตร์ เทคโนโลยีทางอาหาร และวิชาอื่นที่คล้ายกัน
2. คณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์ ได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์ สถิติ สถิติประยุกต์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ และวิชาอื่นที่คล้ายกัน

- แพทย์ศาสตร์และวิชาที่เกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ได้แก่ วิชาทันตแพทย์ เภสัชศาสตร์ เทคนิคการแพทย์ แพทย์ศาสตร์ กายภาพบำบัด พยาบาลศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์ อาชีพอนามัย และวิชาอื่นที่คล้ายกัน

- วิศวกรรมศาสตร์

1. วิศวกรรมศาสตร์ ได้แก่ วิชาวิศวกรรมโยธา วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมเคมี วิศวกรรมการเกษตร วิศวกรรมอุตสาหกรรม วิศวกรรมเหมืองแร่ วิศวกรรมสุขาภิบาล วิศวกรรมเครื่องกล นิวเคลียร์เทคโนโลยี และวิชาอื่นที่คล้ายกัน
2. สถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง ได้แก่ วิชาสถาปัตยกรรม การผังเมือง การออกแบบชุมชน เทคโนโลยี ทางอาคาร เคหะการ สถาปัตยกรรมภายใน และวิชาอื่นที่คล้ายกัน

- เกษตรศาสตร์ วนศาสตร์ และการประมง ได้แก่ วิชาพฤกษวิทยา เกษตรกล-
วิทยา พืชศาสตร์ พืชสวน พืชไร่ วนศาสตร์ การจัดการทรัพยากรป่าไม้ ปฐพีศาสตร์
อารักขาพืช สัตวบาล สัตวแพทยศาสตร์ การประมง วิทยาศาสตร์ทางทะเล และวิชาอื่นที่
คล้ายกัน

- วิชาอื่น ๆ ได้แก่ วิชา พลศึกษา สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ อาชีววิทยา
เทคโนโลยี การบริหารสิ่งแวดล้อม การศึกษาสิ่งแวดล้อม และวิชาอื่นที่คล้ายกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3.43 จำนวนบัณฑิตที่กรอกแบบสอบถามตามรุ่น ปีการศึกษา 2517-2523 จำแนกตามสาขาวิชา ISCED

สาขาวิชาตาม	2517 จำนวน	2518 จำนวน	2519 จำนวน	2520 จำนวน	2521 จำนวน	2522 จำนวน	2523 จำนวน
ศึกษาศาสตร์และการฝึกหัดครู	5,359	8,083	6,933	7,964	7,822	-	7,954
มนุษยศาสตร์และเทววิทยา	794	736	951	973	1,096	-	1,501
วิจิตรศิลป์และประยุกตศิลป์	47	63	63	50	59	-	81
นิติศาสตร์	969	666	1,823	1,732	2,800	-	3,147
สังคมพฤติกรรมศาสตร์	1,132	1,024	2,166	2,376	3,275	-	3,927
การบริหารธุรกิจและพาณิชยการ	1,237	1,203	2,034	2,659	3,064	-	4,645
การสื่อสารมวลชนและวารสารศาสตร์	204	166	167	148	264	-	485
คหกรรมศาสตร์	17	7	14	24	58	-	21
วิทยาศาสตร์	406	473	462	580	624	-	783
คณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์	188	176	227	260	271	-	373
แพทยศาสตร์และวิชาที่เกี่ยวข้อง							
กับสุขภาพอนามัย	765	677	846	1,150	1,149	-	1,728
วิศวกรรมศาสตร์	818	1,029	984	991	1,054	-	1,163
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง	57	112	123	124	102	-	80
เกษตรศาสตร์ วนศาสตร์ และประมง	672	522	546	686	829	-	1,358
อื่น ๆ	43	11	4	10	433	-	57
รวม	12,708	14,946	17,335	19,707	22,900	-	27,303

ที่มา : รายงานสรุปการประมวลผลเบื้องต้น เรื่องภาวะการหางานทำของบัณฑิตรุ่นปีการศึกษา 2516-2523

จากกองแผนงาน ทบวงมหาวิทยาลัย

เนื่องจากข้อมูลจากกองแผนงาน มหาวิทยาลัยไม่ได้จัดรวบรวมบัณฑิตที่จบออกมาตามสาขาวิชา ISCED จริง ได้นำข้อมูลที่บัณฑิตกรอกแบบสอบถามจำแนกตาม ISCED ได้เท่านั้น สาขาวิชาศึกษาศาสตร์และการฝึกหัดครูมีจำนวนบัณฑิตที่จบออกมามากที่สุด รองลงมาสาขาวิชาบริหารธุรกิจและพาณิชยกรรม เป็นอันดับสอง อันดับสามสาขาสังคมพฤติกรรมศาสตร์ อันดับสี่สาขานิติศาสตร์ อันดับห้าสาขาแพทยศาสตร์และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพอนามัย อันดับหกสาขามนุษยศาสตร์และเทววิทยา อันดับเจ็ดสาขาเกษตรศาสตร์ วนศาสตร์และการประมง อันดับแปดสาขาวิศวกรรมศาสตร์ อันดับเก้าสาขาวิทยาศาสตร์ อันดับสิบสาขาการสื่อสารมวลชน และวารสาร อันดับสิบเอ็ดสาขาเคมีศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์ อันดับสิบสองสาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง อันดับสิบสามสาขาจิตรศิลป์และประยุกตศิลป์ อันดับสิบสี่สาขาคหกรรมศาสตร์

จะเห็นว่าแนวโน้มของบัณฑิตที่จบออกมาแต่ละสาขาจะเพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะสาขามนุษยศาสตร์และเทววิทยา นิติศาสตร์ สังคมพฤติกรรมศาสตร์ การบริหารธุรกิจและพาณิชยกรรม การสื่อสารมวลชนและวารสารศาสตร์จะเพิ่มมากขึ้นกว่าสาขาอื่น เพราะสาขาเหล่านี้มีการลงทุนไม่สูงมากไม่จำเป็นต้องมีอุปกรณ์และเทคโนโลยีมาก และเมื่อจบออกมาก็สามารถประกอบอาชีพได้เลยขณะที่สาขา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์ วิศวกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพอนามัยและสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมืองจะต้องมีอุปกรณ์และเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการที่จะฝึกให้มีความชำนาญ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานให้ดีพอจึงจะออกมาประกอบอาชีพได้ เพราะสาขาเหล่านี้มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เป็นอันมาก ถ้าไม่มีประสบการณ์หรือความชำนาญพอจะมีอันตรายต่อการปฏิบัติงานซึ่งมีผลกระทบต่อมนุษย์ด้วยกัน ดังนั้นสาขาวิชาเหล่านี้จึงเป็นการลงทุนมาก จึงทำให้มีบัณฑิตจบออกมาไม่มากนักและน้อยกว่าสาขาวิชาที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

ตารางที่ 3.44 จำนวนร้อยละของบัณฑิตที่กรอกแบบสอบถาม รุ่นปี 2517-2523 ที่ยังไม่ได้ทำงาน จำแนกตามสาขาวิชา ISCED

สาขาวิชา	ค่าเฉลี่ย ร้อยละ	2517		2518		2519		2520		2521		2522		2523	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ศึกษาศาสตร์และฝึกหัดครู	11.63	823	15.36	889	11.00	1,118	16.13	581	7.30	668	8.54	-	-	909	11.43
มนุษยศาสตร์, ศาสนา, และ เทววิทยา	38.06	308	38.78	282	38.32	444	46.69	286	29.39	395	36.04	-	-	567	39.11
วิจิตรศิลป์และประยุกต์ศิลป์	16.13	8	17.02	14	18.42	15	23.81	3	6.0	9	15.25	-	-	13	16.25
นิติศาสตร์	42.35	399	41.48	210	31.53	865	47.45	792	45.73	1,115	39.82	-	-	1,522	48.36
สังคมพฤติกรรมศาสตร์	45.34	476	42.05	406	39.66	1,133	52.31	1,067	44.91	1,353	41.31	-	-	2,034	51.80
การบริหารธุรกิจและ พาณิชยการ	25.35	311	25.14	323	28.76	500	24.58	626	23.54	598	19.22	-	-	1,420	30.57
การสื่อสารมวลชนและวารสาร ศาสตร์	31.07	55	26.98	87	40.37	59	35.33	41	27.70	59	23.35	-	-	144	29.67
คหกรรมศาสตร์	22.36	6	35.29	-	-	4	28.57	12	50.0	9	15.52	-	-	1	4.76
วิทยาศาสตร์	38.31	170	41.87	202	42.71	197	42.64	192	33.1	174	27.88	-	-	326	41.63
คณิตศาสตร์และวิทยาการ- คอมพิวเตอร์	32.26	79	42.02	56	31.82	97	42.73	50	19.23	65	23.98	-	-	126	33.78

ตารางที่ 3.44 (ต่อ)

สาขาวิชา	ค่าเฉลี่ย ร้อยละ	2517		2518		2519		2520		2521		2522		2523	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แพทยศาสตร์และวิชาที่เกี่ยวข้อง-															
กับสุขภาพอนามัย	7.03	64	8.57	62	9.16	56	6.62	68	5.91	61	5.31	-	-	118	6.83
วิศวกรรมศาสตร์	15.52	125	15.28	206	20.02	213	21.73	132	13.46	122	11.57	-	-	129	11.09
สถาปัตยกรรมศาสตร์และ-															
ผังเมือง	14.41	12	21.05	22	19.64	22	17.89	4	3.23	6	5.88	-	-	15	18.75
เกษตรศาสตร์ วนศาสตร์-															
การประมง	23.17	190	28.27	152	29.22	110	20.15	134	19.53	156	18.82	-	-	314	23.12
อื่น ๆ	8.98	9	20.93	-	-	-	-	-	-	44	10.16	-	-	13	22.81
รวม		3,035	23.88	2,882	19.28	4,833	27.88	3,993	20.26	4,834	21.11	-	-	7,671	28.10

ที่มา : รายงานสรุปการประมวลผลเบื้องต้น เรื่องภาวะการหางานทำของบัณฑิต รุ่นปีการศึกษา 2517-2523 จาก กองแผนงาน มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บัณฑิตที่กรอกแบบสอบถาม ในรอบปี 2517-2523 ที่ยังไม่ได้ทำงานแยกตามสาขาวิชาเมื่อหาค่าเฉลี่ยร้อยละของจำนวนที่กรอกแบบสอบถามในสาขานั้น จะเห็นได้ว่าสาขาสังคมวิทยามีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.34 สาขานิติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 42.35 สาขาวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 38.31 สาขามนุษยศาสตร์ ศาสนา และเทววิทยา คิดเป็นร้อยละ 38.06 สาขาคณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 32.26 สาขาสื่อสารมวลชนและวารสารศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 31.07 นอกนั้นเป็นสาขาวิชาที่ต่ำกว่าร้อยละ 30 ลงมา ที่ยังไม่ได้ทำงาน ซึ่งค่าเฉลี่ยที่หามาได้นั้นจะใกล้เคียงกับค่าที่เป็นจริงในแต่ละปีจะแตกต่างกันไม่มากนัก

คุรุณวิทย์วิทยธรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3.45 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่รอกแบบสอบถาม รุ่นปีการศึกษา 2517-2523 ที่ยังหางานไม่ได้ แยกตามสาขาวิชา ISCED

สาขาวิชา	ค่าเฉลี่ย	2517		2518		2519		2520		2521		2522		2523	
	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ศึกษาศาสตร์	9.05	739	13.79	743	9.19	894	12.89	354	4.45	434	5.55	-	-	672	8.45
มนุษยศาสตร์ และ เทววิทยา	26.76	238	29.97	209	28.40	308	32.33	175	17.99	261	23.81	-	-	421	28.05
วิจิตรศิลป์และประยุกต์ศิลป์	10.64	7	14.89	10	15.87	6	9.52	2	4.0	5	8.47	-	-	9	11.11
นิติศาสตร์	22.56	207	21.36	130	19.52	465	25.51	410	23.67	587	20.96	-	-	766	24.34
สังคมพฤติกรรมศาสตร์	34.5	356	31.45	287	28.03	873	40.30	797	35.54	1,041	31.49	-	-	1,646	41.91
การบริหารธุรกิจและการ-															
พาณิชย์การ	18.06	241	19.48	230	20.48	350	17.21	406	15.27	388	12.66	-	-	1,080	23.25
การสื่อสารมวลชนและวารสาร-	22.77	44	21.57	58	34.94	42	25.15	28	18.92	39	14.77	-	-	103	21.24
ศาสตร์															
คหกรรมศาสตร์	17.22	6	35.29	-	-	2	14.29	10	41.67	7	12.07	-	-	-	-
วิทยาศาสตร์	14.49	71	17.49	84	17.76	102	22.08	43	7.41	50	8.01	-	-	111	14.18
คณิตศาสตร์และวิทยาการ-															
คอมพิวเตอร์	19.56	43	22.87	40	22.73	69	30.40	27	10.31	34	12.55	-	-	69	18.50
แพทยศาสตร์และวิชาที่เกี่ยวข้อง-															
สุขภาพอนามัย	2.60	28	3.66	28	4.14	19	2.25	30	2.61	13	1.13	-	-	31	1.79

ตารางที่ 3.45 (ต่อ)

สาขาวิชา	ค่าเฉลี่ย ร้อยละ	2517		2518		2519		2520		2521		2522		2523	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	6.52	50	6.11	111	4.14	131	13.37	56	5.71	56	5.31	-	-	52	4.47
สถาปัตยกรรมศาสตร์และผังเมือง	7.38	7	12.28	17	10.79	14	11.38	2	1.61	2	1.96	-	-	5	6.25
เกษตรศาสตร์, วนศาสตร์และ- การประมง	11.47	118	17.56	78	14.94	54	9.89	54	7.87	52	6.7	-	-	107	12.30
อื่น ๆ	6.43	7	16.28	-	-	-	-	-	-	28	6.47	-	-	9	15.79
รวม		2,162	17.01	2,048	13.70	3,329	19.20	2,415	12.25	3,015	13.17	-	-	5,141	18.83

ที่มา : รายงานสรุปการประมวลผลเบื้องต้น เรื่อง ภาวะการหางานทำของบัณฑิต รุ่นปีการศึกษา 2517-2523 จากกองแผนงาน ทบวงมหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กำลังคนสาขาวิชา ISCED ที่ยังหางานทำไม่ได้โดยหาค่าเฉลี่ยช่วง ปี 2517-2523 สาขาที่ยังหางานไม่ได้มากที่สุด คือ สาขาสังคมพฤติกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 34.5 ของผู้ที่กรอกแบบสอบถามในสาขานั้นซึ่งมีจำนวนมาก รองลงมา สาขามนุษยศาสตร์ ศาสนา และ เทววิทยาคิดเป็นร้อยละ 26.76 รองลงมาสาขาการสื่อสารมวลชนและวารสารศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 22.77 สาขามิติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 22.56 สาขาคณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 19.56 สาขาบริหารธุรกิจและพาณิชย คิดเป็นร้อยละ 18.06 สาขาเกษตรศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 17.22 นอกนั้น เป็นสาขาวิชาที่ต่ำกว่าร้อยละ 15 ลงมา ซึ่ง เมื่อดูจากแต่ละสาขาที่ยังติดยังหางานไม่ได้ โดยส่วนมากจะ เป็นสาขาที่มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยเอกชน มีการลงทุนต่ำไม่จำเป็นต้องใช้การลงทุนทางด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยี ยกเว้นสาขาคณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์เท่านั้น

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3.36 จำนวนร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2522 ที่มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาและรายได้

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)	ระดับการศึกษา							
	ทุกระดับการศึกษา	ปริญญาเอก	ปริญญาโท	ประกาศนียบัตร	ปริญญาตรี	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	ฝึกหัดครู	ปวช หรือเทียบเท่า
ยอดรวม	100	100	100	100	100	100	100	100
น้อยกว่า 2,000	29.9	-	-	-	1.40	10.7	73.6	62.3
2,000-2,499	28.2	27.27	0.44	-	23.22	50.5	23.5	20.1
2,500-2,999	17.4	-	1.21	-	31.76	15.3	0.4	8.8
3,000-3,499	9.7	-	37.43	49.84	15.64	10.7	0.3	2.5
3,500-3,999	4.3	-	17.59	-	7.48	4.2	0.1	1.0
4,000-4,499	3.7	45.45	14.33	37.94	6.71	2.8	-	0.5
4,500-4,999	1.6	-	5.40	-	3.45	0.6	-	-
5,000-5,499	1.9	-	5.62	-	4.06	0.5	0.1	0.2
5,500-5,999	0.4	-	2.15	-	0.83	0.2	-	0.1
มากกว่า 6,000	2.1	27.27	12.51	6.11	3.21	1.5	-	0.8
ไม่ระบุ	2.8	-	3.31	6.11	2.25	3.0	2.0	3.7

ที่มา : รายงานผลการสำรวจการทำงานและการว่างงานของกำลังคนระดับกลางและระดับสูง ปี 2524 (จากผู้สำเร็จการศึกษารุ่นปี 2522) จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรื

จะเห็นว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ที่สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำแต่ละระดับการศึกษาในการสำรวจ ปี 2522 มีดังนี้คือ ผู้จบปริญญาเอก รายได้เฉลี่ยมากที่สุดประมาณ 4,000-4,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 45.45 ปริญญาโท รายได้เฉลี่ยมากที่สุดประมาณ 3,000-3,499 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.43 ประกาศนียบัตรบัณฑิต รายได้เฉลี่ยมากที่สุดประมาณ 2,500-2,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.76 นอกนั้นรายได้เฉลี่ยมากที่สุดประมาณ 2,000-2,499 บาท เมื่อดูจากระดับรายได้เฉลี่ยมากที่สุดของผู้จบการศึกษาแต่ละระดับนั้นแล้วจะเห็นว่ารายได้ที่ได้รับนั้นจะเป็นรายได้ที่ทางราชการกำหนดคุณวุฒิของผู้จบการศึกษาออกมา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3.47 จำนวนร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2522 ที่มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษา ลักษณะของงานและประเภทหน่วยงาน

ลักษณะของงานและ ประเภทหน่วยงาน	ระดับการศึกษา								
	ทุกระดับ การศึกษา	ปริญญา เอก	ปริญญา โท	ประกาศนียบัตร- บัณฑิต	ปริญญา ตรี	อนุปริญญาหรือ เทียบเท่า	ฝึกหัดครู	ปวช. หรือ เทียบเท่า	
ยอดรวม	100	100	100	100	100	100	100	100	
งานประจำ	รวม	89.8	100	98.02	68.17	95.34	91.2	96.1	77.7
ส่วนราชการ		56.4	100	79.16	55.95	60.59	52.6	86.7	35.6
องค์การรัฐวิสาหกิจ		7.0	-	5.95	6.11	5.88	8.2	0.5	7.8
เทศบาล		1.2	-	0.61	6.11	1.40	0.6	1.2	0.6
องค์การต่างประเทศ		0.4	-	-	-	0.23	0.3	-	0.1
เอกชน		26.0	-	9.48	-	23.18	25.9	6.7	33.0
ธุรกิจส่วนตัวหรือธุรกิจของ บิดามารดาญาติพี่น้อง		3.0	-	1.82	-	3.14	3.0	0.4	3.2
อื่น ๆ		0.9	-	0.99	-	0.9	0.6	0.6	0.4
งานชั่วคราว	รวม	10.1	-	1.76	31.83	4.64	8.8	3.9	22.2
ไม่ระบุ	รวม	0.1	-	0.22	-	0.02	-	-	0.1

ที่มา : รายงานผลการสำรวจการทำงานและการว่างงานของกำลังคนระดับกลางและระดับสูง ปี 2524 (จากผู้สำเร็จการศึกษา รุ่นปี 2522) จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรื

จะ เห็นได้ว่าผู้จบการศึกษาระดับปริญญาเอก จะทำงานส่วนราชการมากที่สุด คิด เป็น ร้อยละ 100 ระดับปริญญาโทจะทำงานส่วนราชการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.16 ประกาศนียบัตรบัณฑิตก็เช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 55.95 ปริญญาตรีก็เช่นกัน คิดเป็น 60.59 นอกนั้นระดับการศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาตรีก็ทำงานราชการมากที่สุด ซึ่งเมื่อรวมทุกระดับการศึกษาแล้วจะ เห็นว่าทำงานราชการคิดเป็นร้อยละ 56.4 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบแล้ว เห็นว่าผู้จบการศึกษาทุกระดับจะพยายามที่จะ เข้ารับราชการ เป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่เดียวกับรัฐบาลชะลอตำแหน่งราชการจึงทำให้มีการว่างงานมากขึ้น และแนวโน้มจะเป็นปัญหามากในอนาคตซึ่งในขณะที่เดียวกับภาค เอกชนหรือธุรกิจส่วนตัวมีผู้จบการศึกษาทุกระดับประกอบอาชีพเพียงร้อยละ 30 เท่านั้นซึ่งรัฐบาลควรที่ส่งเสริมภาค เอกชนในการลงทุน เพื่อขยายตลาดแรงงานของผู้มีการศึกษาระดับสูงให้มากขึ้นกว่าปัจจุบันนี้

สภาพปัญหาการว่างงานของผู้มีการศึกษา¹

1. สภาพปัญหาการว่างงานของผู้มีความรู้ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ สาเหตุหนึ่ง เกิดขึ้นจากการที่มีผู้สำเร็จการศึกษาเพิ่มขึ้น เป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องจากการขยายตัวทางด้านการศึกษาในทุกระดับในขณะที่เดียวกันอุปสงค์ในการตลาดแรงงาน เพิ่มขึ้นน้อยมาก ทำให้เกิดปัญหาการว่างงานขึ้นแก่กลุ่มแรงงานส่วน เกิน

2. มหาวิทยาลัยผลิตบัณฑิตโดยไม่คำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงาน ประกอบค่านิยมซึ่งผู้จบการศึกษาระดับสูงมุ่งทำงานราชการ ก่อน พ.ศ. 2524 ตลาดแรงงานสำหรับผู้จบการศึกษาระดับสูง เป็นหน่วยราชการถึง 50-60 % เมื่อรัฐบาลกำหนดนโยบายชะลอตำแหน่งราชการจึงมีผู้ว่างงาน เพิ่มขึ้นมาก เห็นได้ชัดจากการสมัครสอบบรรจุ เข้ารับราชการแต่ละตำแหน่งในปัจจุบันซึ่งมีการแข่งขันสูง มีผู้สมัครเกินกว่าตำแหน่งที่ต้องการถึง 50 เท่า หรือมากกว่า

3. การขยายตัวระบบอุดมการศึกษาของไทยในระยะหลังดูเหมือนว่าจะ เป็นความพยายามอย่างหนึ่งที่จะแก้ปัญหาการว่างงานตามทฤษฎีทุนในรูปมนุษย์ อย่างไรก็ตามปัญหาที่อาจเกิดขึ้นตามมาได้มากขึ้นในอนาคต คือ การว่างงานในกลุ่มผู้มีการศึกษาระดับสูง เนื่องจากการตลาดแรงงานมีอุปสงค์ของแรงงานไม่เพียงพอ นอกจากนี้การใช้นโยบายสร้างทุนมนุษย์มาก เกินไปอาจก่อให้เกิด

¹ ผลงานวิเคราะห์และวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีงานทำ คณะอนุกรรมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการจ้างงานสำนักคณะกรรมการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ร่วมกรมแรงงานและ

ปัญหาการใช้คนไม่ตรงกับการศึกษาที่ได้รับซึ่งกำลัง เป็นภาระมากในประเทศที่มีการขยายอุดมศึกษา เร็วจนเกินไปโดยไม่มีการพิจารณาโครงสร้างอุปสงค์ของแรงงาน

4. อัตราการว่างงานของกำลังคน สาขา นิติศาสตร์ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ ทั้งสี่สาขามีการผลิตออกมาเป็นจำนวนมากทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชน เพราะ สาขาเหล่านี้มีการลงทุนที่ขาดทุนต่ำ ไม่จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนบุคลากรมาก ในขณะที่สาขาแพทยศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์ ต้องมีการลงทุนในด้านอุปกรณ์ เทคโนโลยีและมีเอกชน เปิดทำการสอนน้อยมาก

5. การว่างงานของผู้มีการศึกษา เป็นลักษณะของการไม่มียานท่า หรือหางานทำไม่ได้ การที่ผู้สำเร็จการศึกษาได้ลงทุนในการศึกษาแล้วไม่มียานท่า นับ เป็นการสูญเสียการลงทุนมาก แต่กลับไม่ได้รับผลตอบแทนของการลงทุนซึ่งทำให้รัฐ เสี่ยงทรัพยากรมนุษย์มาก

การผลิตกำลังคนที่มีความรู้ในระดับกลางและระดับสูงนั้นต้อง เสียค่าใช้จ่ายที่สูงมากและ ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาก็นานหลายปี การเกิดปัญหาการว่างงานผู้มีการศึกษาจึงนับ เป็นการสูญเสียมาก นับว่าปัญหาดังกล่าวจะทวีความรุนแรงมากขึ้นตามลำดับจึงควรที่จะหาแนวทางแก้ไขปัญห โดยรีบด่วนดังต่อไปนี้

1. ควรที่จะมีการสร้างระบบการติดตามผลของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับสูงให้รัดกุม โดยกำหนดให้แต่ละสถาบันการศึกษามีหน้าที่ในการติดตามผู้สำเร็จการศึกษานี้ต้องดำเนินการอย่าง ต่อเนื่อง เป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ โดยกำหนดช่วงระยะเวลาการ ติดตามที่เหมาะสมและสามารถครอบคลุมผู้สำเร็จการศึกษาให้มีจำนวนมากขึ้นสำหรับประโยชน์ใน การกำหนดแนวทางการแก้ปัญหการว่างงานของผู้มีการศึกษาต่อไป

2. สนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยในรายละเอียดที่เกี่ยวกับการศึกษาในระดับสูงอย่างจริงจัง ทั้งในด้านผู้สำเร็จการศึกษาที่ว่างงานและที่มียานท่าแล้ว ตลอดจนจนความสอดคล้องของหลักสูตรที่ ใช้ในการศึกษาในแต่ละระดับกับอุปสงค์ของตลาดแรงงาน ฯลฯ เพื่อให้มีส่วนเสริมสร้างความคิดใน การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

3. เนื่องจากการผลิตกำลังคนที่มีความรู้ต้องใช้ระยะเวลาาน การแก้ปัญหการว่าง งานของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความรู้จึงต้องใช้เวลาพอสมควร ดังนั้นนอกจากการแก้ปัญหที่เกิดขึ้น ในระยะสั้นของผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว การกำหนดแนวทางการศึกษาที่ถูกต้องเพื่อให้เกิดความสอดคล้อง

คล้องกับอุปสงค์ของตลาดแรงงานสำหรับผู้ที่ยังอยู่ในระบบการศึกษาก็นับว่าเป็นประโยชน์ในการ
ขจัดปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย